75STE JAARGANG No. 9623 DONDERDAG 20 SEPTEMBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientieusteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Benoeming van negen kardinalen verwacht

Geruchten over op handen zijnde Geheim Consistorie nemen toe

Zullen Wenen, Westminster, Lima en Utrecht opnieuw kardinaalszetel worden?

Rome. — Wederom gaan in Rome geruchten, dat op korte termijn de aankondiging van een Geheim Consistorie, waarin officieel de namen van nieuwe kardinalen door de Paus bekend gemaakt worden, te verwachten is. Weliswaar duiken deze geruchten eens per half jaar op, maar deze maal lijken zij hardnekkiger te zijn dan anders. Als vermoedelijke datum voor deze vergadering van de Paus met de in Rome aanwezige leden van het H. College wordt genoemd medio december a.s. Mocht dit waar zijn, dan zou de aankondiging in de Osservatore Romano volgens gebruik in de tweede helft van oktober te verwachten zijn. Met de bekendmaking van zulk een geheim consistorie wordt tevens een lijst gepubliceerd van de prelaten, „die 't Zijne Heiligheid behaagt tot het heilig purper te verheffen".

Eind zestiende eeuw bepaalde Paus Sixtus V, dat de Senaat der Kerk uit maximum zeventig leden zou bestaan en tot heden hebben de pausen dit getal niet overschreden. Zowel de benoeming van kardinalen als de bepaling van hun aantal is echter geheel voorbehouden aan de regerende Opperherder. Tijdens het bewind van Pius XII werd reeds meermalen gesproken van een uitbreiding van het H. College, maar noch in het Consistorie van 1945, noch in dat van 1953 bracht de H. Vader een verandering in het getal van zeventig.

Op het ogenblik bedraagt het aantal kardinalen een en zestig. Hieronder zijn 21 eminenties van Italiaanse en 40

Mgr. Giovanni Baptista Montini, aartsbisschop van Milaan, waarvan algemeen wordt verwacht, dat hij tot kardinaal zal worden verheven.

van niet-Italiaanse nationaliteit, zodat de „vreemde" kardinalen thans veruit in de meerderheid zijn. Toen Pius XII in 1939 gekozen werd, bestond het kardinaalscollege eveneens uit 61 leden. Toen waren evenwel 31 gepurperden van Italiaanse afkomst. Tijdens zijn Pontificaat creëerde Pius XII 56 kardinalen en welbewust bracht hij een verandering aan in de nationaliteitsverhoudingen. Zonder abrupt met de traditie te breken week de Paus van de tot nog toe gevolgde weg af en zei de hiervan in zijn allocutie tijdens het Consistorie van 1953: „Bij de keuze van nieuwe kardinalen zijn Wij bezield geweest van de intentie, dat de Kerk allen en ieder beschouwt als haar zonen, ongeacht hun afkomst en nationaliteit".

Dat onder het Pontificaat van deze Paus nog eens een meerderheid van Italiaanse kardinalen zou terugkomen, is in hoge mate onwaarschijnlijk, zo niet onmogelijk. Maar in 1860 waren van de 66 kardinalen er 45 Italianen, in 1909 34 van de 55. Veranderingen in de Kerk gaan langs banen der geleidelijkheid, maar de vergelijking van deze cijfers toont aan, dat deze er niet minder important om zijn.

In geïnteresseerde kringen vraagt men zich nu af, of bij een volgende kardinaalscreatie ook een „zwarte" kardinaal zijn intrede in de Grote Raad der Kerk zal doen. Het ontwaken van Afrika en de uitbreiding van de Kerk in dit werelddeel doen deze speculaties niet fantastisch voorkomen.

De gemiddelde leeftijd der huidige kardinalen ligt omtrent de zeventig jaar. Kardinaal Verde, de aartspriester van de Romeinse Santa Maria Maggiore, is over de negentig, de aartsbisschop van Genua, kardinaal Siri, is met zijn vijftig jaar de jongste. De kardinalen Mindszenty, Stepinac en Wyszynski worden door de communistische machthebbers verhinderd hun bediening uit te oefenen.

Zoals reeds gezegd, is het een prerogratief van de Paus alleen naar zijn behagen het kardinaalscollege aan te vullen. Zijn voorbereidingen en gedachtenwisselingen met zijn medewerkers blijven strikt geheim.

Een merkwaardig staaltje hiervan is bekend bij de aankondiging van het Consistorie van 1953, toen 24 nieuwe kardinalen benoemd werden. In de morgen van 29 november kwam het stuk, waarin de melding van een ophanden zijnde Consistorie met de lijst der tot het purper te verheffen personen, te Rome op de pauselijke staatssecretarie binnen vanuit Castelgandolfo. Maar eerst in de namiddag van de 28e hadden 's Pausen twee allernaaste medewerkers, de beide pro-staatssecretarissen, mgr. Tardini en mgr. Montini, beiden door „iedereen" genoemd als zekere toekomstige kardinalen!) kennis gekregen van de door de H. Vader vastgestelde lijst. Nog geen 24 uur vóór de bekendmaking zagen de twee prelaten, dat de Paus gevolg had gegeven aan hun dringend verzoek om niet tot het kardinalaat verheven te worden!

Prognoses dus, zowel over een zekere datum, als over degenen, die in het H. College zullen worden opgenomen, zijn vrijwel ijdel. Hoogstens hoort men namen van personen, die „cardinabel" geacht worden: mgr. Cicognani, hoofd van de Apostolische delegatie in de Verenigde Staten, mgr. Confalonieri van de Congregatie der Studiën en Seminaries, mgr. Ferretti van de Consistoriale Congregatie, wederom die van mgr. Tardini e.a.

Het is niet onwaarschijnlijk, dat bij een eerstvolgend Consistorie mgr. Montini, thans aartsbisschop van Italië's grootste diocees Milaan, de kardinaals-waardigheid zal krijgen. Voegt daarbij, dat aan de zetels van Wenen, West-minster en van Lima (Peru) traditioneel het kardinalaat verbonden is en de speculaties, wat de H. Vader zal wensen te beslissen in andere gevallen (Utrecht?) en men heeft een notie, waarheen al niet gedachten en vermoedens kunnen gaan.

Rome, wijs door de wisselvalligheden der historie, zwijgt en beslist, wanneer de tijd daartoe rijp is.

Zwitsers episcopaat over de huidige tijd

De Zwitserse bisschoppen hebben in een herderlijke brief de gelovigen aangespoord tot het houden van een gemeenschappelijke boete- en biddag. In het schrijven, getiteld „Op weg naar de afgrond", waarschuwen de bisschoppen voor het materialisme als de grootste kwaal van deze tijd. Tevens brengen zij de negatieve aspecten van de huidige hoogconjunctuur naar voren en geven als oorzaken van de heersende verwarring aan: de verwaarlozing van God en van de eeuwigheid, de zucht naar geld, naar genoegen, de minachting van de goddelijke geboden en de blijvende ontevredenheid. Voor de strijd tegen het materialisme bevelen de bisschoppen aan de verdieping van het geloof, besloten geestelijke oefeningen en gebed.

De kinderen Zandvliet, Nederlandse emigrantjes die in Australië wonen, zijn in Nederland aangekomen. Toen zij hoorden, dat hun moeder in Den Haag ziek was, besloten zij, zoals bekend, als verstekelingen aan boord van het Engelse schip „Orontes" de reis van Australië naar Europa te maken. Zij werden natuurlijk ontdekt, maar kapitein Clifford Eggecombe toonde zich een zeer gemoedelijk man en liet de vijf kinderen aan boord blijven. Toen zij dan ook in de Engelse haven Tilbury aankwamen, moesten zij natuurlijk nog eens op een foto met de vriendelijke zeerob. Het resultaat ziet u hier: v.l.n.r. Pauline (6), Anna (19) de initiatiefneemster, Gerard (9), Adriaan (12), Rob (8) en de kapitein.

Nederland is grootste afnemer van Britse producties in Europa

's-Gravenhage. - In een beschouwing van het Board of Trade Journal wordt er op gewezen, dat Nederland sedert 1954 het grootste afzetgebied voor Britse produkten in Europa is. De waarde van de Britse uitvoer naar Nederland is gestegen van pdst. 49.910.000 in de eerste helft van 1954 tot pdst. 57.141.000 in de eerste helft van 1956. De stijging van de Britse invoer uit Engeland is voornamelijk te danken geweest aan de grote algemene stijging van de Nederlandse invoer en het Britse aandeel in de nederlandse invoer is onveranderd gebleven op 8.4 procent tewijl het aandeel van de drie voornaamste concurrenten van Engeland op de Nederlandse markt, namelijk België Luxemburg, West-Duitsland en de Verenigde Staten is gestegen en wel resp. van 16,9 tot 19,2 procent, van 16,3 tot 17,8 procent en van 11,3 tot 14,3 procent. In verband met de Benelux wordt opgemerkt, dat deze gemeenschappelijke markt met een bevolking van ruim twintig miljoen van belang kan zijn voor Britse ondernemingen, die de oprichting van dochterondernemingen in Europa overwegen.

In deze beschouwing wordt er nog op gewezen, dat er nog geen Britse Kamer van Koophandel in Nederland bestaat, hoewel onlangs pogingen in het werk zijn gesteld om tot de oprichting er van te geraken. De nodige steun hiertoe was wel van Nederlandse zijde aanwezig, doch er bleek onvoldoende belangstelling van de zijde Britse firma's te bestaan. Volgens het Board of trade of journal zou de oprichting van een dergelijke Kamer er veel toe kunnen bijdragen Engeland in staat te stellen zijn positie op de Nederlandse markt te houden en te verbeteren.

Hersengymnastiek-wedstrijd

Willemstad. - Hedenavond worden de hersengymnastiek wedstrijden voortgezet in JPF club die uitgeschreven zijn door de jongemannenvereniging „SUES PATREA" ter ere van haar 9-jarige bestaan. De strijd zal ditmaal gaan tussen de ploeg van „ATHENE" en die van „SPES PATREA". Ook zal er weer uit het publiek de vragen beantwoord worden die als gewoonlijk na de officiële wedstrijd worden gesteld. De waarde van de boekenbon is verhoogd tot fl. 10.00 en de vereniging „ATHENE" heefthierdoor ook fl. 10.00 uitgeloofd die besteed moet worden bij defirma Johan Varseveld.

Onodig te zeggen dat het zeer spannend zal toegaan iin JPF.

Vlucht

Plesman Luchthaven. - Het K.L.M vliegtuig, dat 16 september uit Amsterdam naar Curacao vertrok kwan hier de 17e om 22.00 uur plaatselijke tijd aan Het toestel van de 17 uit Curacao was de 18e te Amsterdam om 17.37 uur p.t.

Dat van de 18e uit Amsterdam was op Curacao de 19e om 11.04 p.t. en dat van de 18e uit Curacao was de 19e om 18.20 uur p.t. in Amsterdam.

A. H. van As ridder Oranje Nassau

Willemstad. — Bij zijn afscheid van het Departement van Onderwijs is de heer A. H. van As gistermiddag het ridderschap in de orde van Oranje-Nassau verleend.

Hoyers „6 of 5"

Willemstad. - Voor de wedstrijd „6 of 5" van Radio Hoyer kwamen meer dan tienduizend inzendingen binnen, waaronder echter geen enkele juiste was. Het bedrag van honderd gulden, dat voor de prijswinnaar was gereserveerd, zal echter niet in portefeuille blijven. Besloten is namelijk om dit geld te schenken aan het oudmannentehuis te Sta. Rosa.

Vaticaanstad. — Radio-Vaticaan bericht, dat het aantal rooms-katholieken in de gehele wereld 484.077.000 bedraagt, dat is 18% der wereldbevolking. Het aantal katholieken neemt jaarlijks toe met gemiddeld 1½%; de wereldbevolking met 1,4%.

DE TWEEDE LONDENSE CONFERENTIE

Zweden, Spanje en Perzië willen de deur voor Egypte openhouden

Dulles legde „Plan van zes punten" voor

Londen. — Minister Dulles heeft aan de Londense Suezconferentie een plan van zes punten voorgelegd voor de vereniging van kanaalgebruikers, die schepen door het kanaal zal sturen. Het plan voorziet o.a. in de oprichting van een kleine „staf bedrijfspersoneel" om het verkeer door het kanaal te helpen regelen en in een raad van beheer, die de leden-landen op de hoogte moet houden van alle plannen op lange termijn voor een eventuele vervanging van de vaarroute door het Suezkanaal, dat zeven weken geleden door Egypte is genationaliseerd.

De conferentie werd woensdagmorgen geopend door Selwyn Lloyd, de Britse minister van buitenlandse zaken, die zeide, dat zijn regering het geschil door vreedzame middelen wil regelen. Aan deze verklaring koppelde Lloyd de waarschuwing vast, dat Groot Britannië het onbeperkte beheer over het kanaal door „één man" niet zou aanvaarden.

De achttien landen, die aan de conferentie deelnemen, beheren 90% van het scheepsverkeer, dat door het Suezkanaal vaart.

Bij verschillende deelnemers aan de conferentie trad een duidelijke tegenzin naar voren om zich voetstoots met het plan voor een vereniging van gebruikers akkoord te verklaren zonder verdere onderhandelingen met Egypte. Zweden, Spanje en Perzië spraken er zich krachtig voor uit de deur open te houden voor nieuwe onderhandelingen met Egypte. En buiten de vergaderzaal verklaarde de Pakistaanse veregenwoordiger, minister Sir Firoz Khan Noon, dat hij gekant is tegen het huidige plan en tegen elk ander plan, dat niet door Egypte wordt aanvaard.

In de toelichting op zijn plan zeide Dulles, dat de weigering van Egypte om het plan voor een internationaal beheer van het kanaal in beraad te nemen, „een nieuwe en moeilijke toestand" had geschapen. Door de overname van het bedrijf van de oude internationale Suezmaatschappij had Egypte de rechten der schepen krachtens de conventie van 1888, die de vrije doorvaart door het kanaal waarborgt, in gevaar gebracht. Egypte heeft de achttien landen gewaarschuwd om zich niet in een vereniging te verenigen. „Maar het is een niet te loochenen elementair recht van hen, die in gevaar verkeren, om zich te verenigen en hun inzichten in overeenstemming te brengen", aldus Dulles.

Zes punten

Dulles zette zijn zes punten omvattend plan als volgt uiteen:

1) De huidige vereniging van 18 landen blijft bestaan;

2) Zij zal zich richten naar de verklaring van 23 augustus der 18 landen, waarin werd aangedrongen op internationaal beheer van het kanaal;

3) Er zal een kleine staf bedrijfspersoneel worden opgericht onder een administrateur om de schepen bij de vaart door het kanaal bij te staan;

4) Er komt een raad van beheer, die zich op de hoogte zal houden van alle ontwikkelingen met betrekking tot het verkeer, dat normaliter van het kanaal gebruik maakt;

5) Er zal een „bescheiden werkkapitaal" worden gevormd;

6) Het lidmaatschap van de vereniging brengt generlei verplichting mee, hoewel men erop vertrouwt, dat de leden het werk van de vereniging zullen vergemakkelijken.

Dulles zeide, dat het bedrijfspersoneel, dat hij voorstelt, onder leiding zou staan van een administrateur, die „op de hoogte is van scheepvaartzaken. Deze administrateur zou „desgewenst optreden" namens de leden, ervaren loodsen beschikbaar stellen, helpen bij een ordelijke doorvaart van schepen door het kanaal en bij het „coordineren van de routes door of buiten het kanaal, indien het laatste nodig mocht blijken".

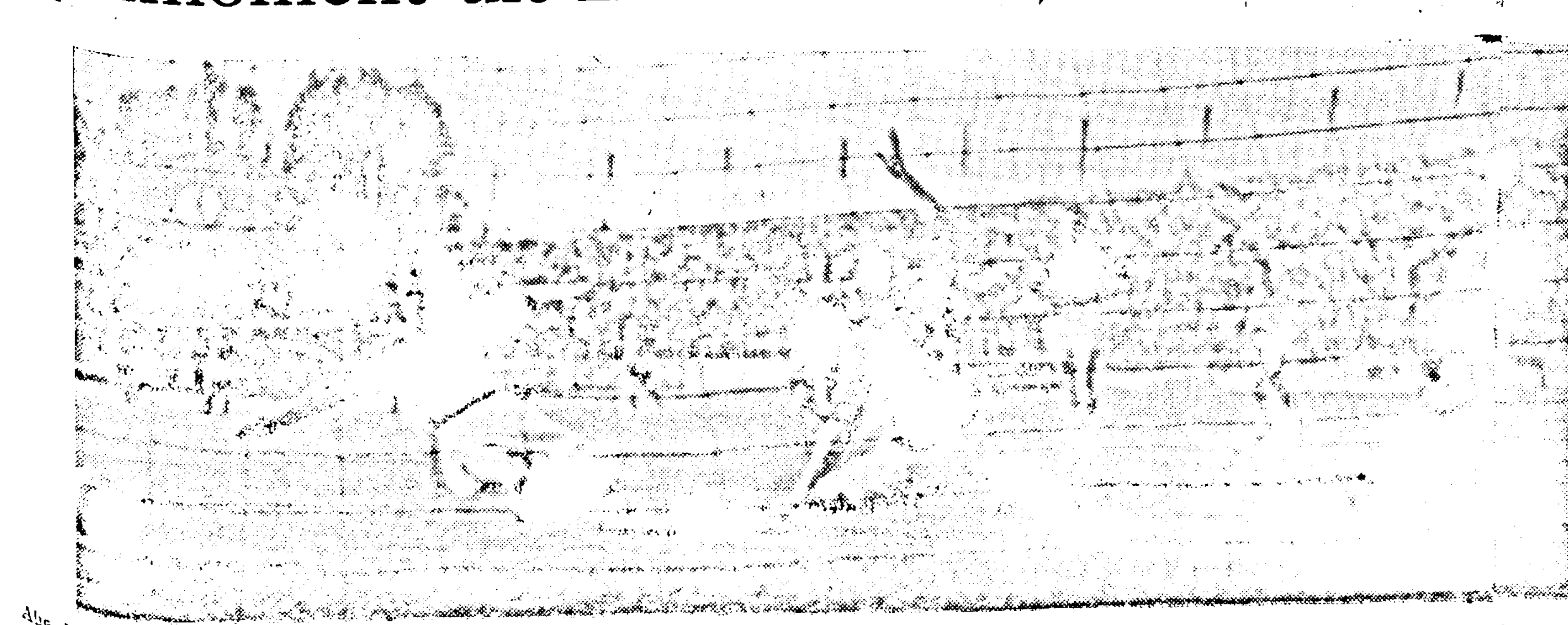
De raad van beheer, die uit de 18 landen zou worden gevormd, zou de leden op de hoogte houden van zulke plannen als voorstellen voor nieuwe buisleidingen en het gebruik van grotere tankschepen, die om de Kaap kunnen varen tegen mindere bedrijfskosten dan de doorvaart van kleinere tankschepen door het kanaal. Dulles merkte op, dat de mate der „praktische verwezenlijking" van dit plan aanzienlijk zo niet geheel zou afhangen van de houding van Egypte. „Doch onze bereidheid om met Egypte op een praktische basis samen te werken" toont het verlangen om geen redelijke stap onbetracht te laten bij het zoeken naar een oplossing van het probleem, aldus Dulles.

Scherp contrast

In scherp contrast met de houding van de Britse minister Lloyd, die het beheer van het kanaal niet aan „één man" wilde overlaten, was de houding

(Vervolg naar pag. 5)

Spelmoment uit Zwitserland - Nederland 2—3

Abe Lenstra had direct na het derde doelpunt, bijna weer succes, toen de keeper uit het doel was en de bal buiten bereik van de wanhopige achterspelers, rakelings langs de buitenkant van de paal suisde.

Spoedig toewijzing geschenkhuis Penweg

Restauratie van landhuizen voor sociale doeleinden

Twee ton aangevraagd voor steun aan diepzeevisserijbedrijf

Willemstad. — Er bestaan bij de overheid concrete plannen tot steun aan het diepzeevissenbedrijf van de heer Blok. Dit in tegenstelling tot een bericht, dat onlangs in een der dagbladen werd gepubliceerd als zou de overheid aan deze visserij slechts formele aandacht schenken. Er zijn door het Bestuurscollege reeds plannen aan de Eilandsraad aangeboden om op een redelijke basis daadwerkelijke steun te verlenen voor verbetering en vernieuwing van uitrustingen. Daarmee zal een bedrag van naar schatting rond ƒ 200.000 gemoeid zijn. Dit werd medegedeeld tijdens een gistermiddag door het Bestuurscollege gehouden persconferentie.

Een ochtendblad had onlangs geschreven, dat ƒ 10.000 op de begroting gebracht zou zijn voor een ontvangst van de Venezolaanse Jacht Club, als tegenprestatie op hetgeen de Venezolaanse club enige tijd geleden voor de Curaçaose deed. Dit bericht was voor het college geheel nieuw, omdat van een dergelijke post niets bekend is.

Wel heeft de Gezaghebber, de heer M. P. Gorsira plannen, waarmee hij te zijner tijd bij het college wil komen. Deze plannen zijn dus strikt persoonlijk en kunnen worden beschouwd als geheel binnen de particuliere sfeer van de heer Gorsira te liggen. Tegen de tijd, dat het hotel gereed is wil de heer Gorsira — na contact te hebben opgenomen met plaatselijke vis- en jachtclubs — viswedstrijden organiseren op Curaçao of Bonaire voor Venezolaanse verenigingen. Men moet deze wedstrijden dan zien als toeristische attracties en de heer Gorsira wil dan ook trachten om particuliere bronnen aan te boren voor de uitvoering ervan. Een en ander is dus nog zuiver „in petto".

Op de vraag, of binnen het verkavelingsgebied bij Sint-Michielsbaai reeds percelen zijn uitgegeven, werd ontkennend geantwoord. De uitgifte zal eerst kunnen geschieden, wanneer de percelen bouwrijp zijn gemaakt.

Van de op de begroting gebrachte plannen voor publieke toiletten zullen binnen zeer korte tijd enkele tot uitvoering worden gebracht, o.m. op Fleur de Marie, Colón en Panamá.

Landhuizen

Het Eilandsbestuur gaat momenteel na, hoeveel landhuizen er op het eiland zijn, die voor eventuele restauratie in aanmerking komen. Voor de dan gerestaureerde landhuizen bestaat reeds nu belangstelling, in het byzonder voor sociale doelen. Ook hebben reeds verschillende verenigingen aanvragen ingediend voor het gebruik van het huis aan de Penweg, dat het Eilandsbestuur onlangs ten geschenke kreeg. De besprekingen hierover tussen het College en de Raad zijn reeds vergevorderd en binnenkort is dan ook een beslissing te verwachten. In verband met een clausule in de schenkingsakte is het alleen mogelijk het huis voor een sociaal doel te bestemmen.

Het College vond het nog te vroeg om reeds te kunnen uitmaken, of de op Aruba toegepaste zogenaamde „hydroponics" in verband met de groententeelt, ook voor Curaçao iets zullen inhouden. Liever wilde men even afwachten, hoe een en ander zich op Aruba verder ontwikkelt.

Medegedeeld werd nog, dat juist dezer dagen uit Nederland is aangekomen ir. IJsselmuiden, die zich met de Gedeputeerde voor de Watervoorziening zal verstaan over de elektrotechnische uitvoering van de watervoorziening op het eiland.

De UNIEKE positie van de katholieke kerk in Egypte

Tweehonderdduizend katholieken: 7 riten

Het Nederlandse katholieke weekblad „De Linie" schreef dezer dagen onder de kop „De kerk in het elfde uur" het volgende:

Het is merkwaardig dat in missie-periodieken en -tijdschriften zelden de toestand van de Kerk in Egypte ter sprake komt. De laatste maanden verschenen er enkele publikaties in verband met de dreigende opheffing door generaal Nasser van de kerkelijke rechtbanken — een kwestie van levensbelang voor de Egyptische christenen — maar over de unieke situatie waarin de Katholieke Kerk daar verkeert, verneemt men nagenoeg nooit iets.

Egypte telt op een bevolking van 22 miljoen inwoners 3 miljoen christenen. Vijf zesde daarvan is orthodox Koptisch. Deze Kopten komen voort uit de bloeiende christengemeenten van de vierde en vijfde eeuw, bezitten nog zeven woestijnkloosters, die zonder onderbreking, vanaf het primitieve begin onder Antonius de Grote, zijn blijven voortbestaan. Hetgeen, als men denkt aan de wisselvallige geschiedenis van onze Westerse kloosteroorden, een wonder genoemd kan worden.

Het half miljoen christenen, dat niet orthodox Koptisch is, bestaat uit honderdduizend Grieks-orthodoxen, tweehonderdduizend protestanten en tweehonderdduizend rooms-katholieken. De tweehonderdduizend katholieken zijn — en dat maakt hun situatie zo uniek — verdeeld over zeven verschillende riten, een aantal, dat zelfs in Rome niet voorkomt. Iedere ritus bezit zijn eigen liturgie, vormt een aparte gemeenschap en bezit zijn eigen hiërarchie.

Tot welke merkwaardige en moeilijke toestanden dit kan leiden, zal men begrijpen als men weet, dat de kleinste van deze zeven riten, die der chaldeeën, slechts duizend gelovigen telt met één bisschop, drie kerken en één school. Drie andere groeperingen, die der Armeniërs, Maronieten en Grieken, tellen resp. slechts achtduizend, dertienduizend en tweeëntwintigduizend gelovigen. Deze vijf riten hebben hun kerken alleen in de steden.

De resterende honderdvijftigduizend katholieken zijn verdeeld over de Latijnse ritus en die der geünieerde Kopten. De laatste groepering is de grootste — honderdduizend gelovigen — de armste — zij moet door missionerende congregaties en vanuit Rome financieel geholpen worden —, maar ook de belangrijkste en meest belovende van de Egyptische Kerk. Jaarlijks neemt haar aantal aanzienlijk toe door bekeringen uit de orthodox Koptische kerk en zij is tevens de meest inheemse van alle kerken, met een sterke traditie en veel relaties met de orthodoxe Kopten, die evenals zij de juliaanse kalender houden.

De Latijnse ritus bezit drie apostolische vicariaten met totaal vijftigduizend gelovigen, waarvan niet meer dan tienduizend Egyptenaren. Hun aantal mindert snel, daar vele Westerlingen de laatste jaren Egypte hebben verlaten. Ongetwijfeld zal de Suez-kanaal-kwestie, die zeer veel Europeanen het land doet verlaten, hun aantal nog sneller doen slinken. De Latijnse ritus is van de zeven de best georganiseerde, maar tevens de minst Egyptische. Hij is sterk Frans en Italiaans georiënteerd, doordat de priesters en religieuzen allen van Franse en Italiaanse afkomst zijn. Zijn invloed is evenwel toch sterk. Zijn scholen tellen vijftigduizend leerlingen, waaronder zeventienduizend Mohammedanen.

De moeilijkheden, waarmede deze zo merkwaardig samengestelde Kerk te maken heeft, zijn tweeërlei:

De Katholieke Kerk staat in haar geheel té zeer buiten het nationale leven van Egypte. Wil zij daarin doordringen, dan zal zij in de Egyptische kultuur moeten opgaan. Die kultuur is evenwel Arabisch en Islamitisch. Zou zij zich daarmede te veel inlaten, dan loopt het christendom gevaar te verstikken. Blijft de Egyptische Kerk evenwel geheel vasthouden aan de Westerse christelijke kultuur, dan zal zij zich ongetwijfeld uitbreiden en vernieuwen, maar tevens afgesneden blijven van het Egyptische leven.

De tweede moeilijkheid is er een van verhoudingen. Allereerst tussen de katholieken van de zeven riten. Iedere ritus voelt te weinig, dat hij deel uitmaakt van een geheel, want iedere groepering doet zich aan haar gelovigen voor als een groep sterk genoeg voor een eigen, zelfstandig bestaan. Een oplossing zou kunnen zijn de ingewikkelde hiërarchie-vormen te vereenvoudigen, of tenminste een centrale leiding in te stellen voor algemene vraagstukken, bijvoorbeeld onderwijskwesties. Ook de verhoudingen met de andere christenen, met de zeer talrijke Kopten en met de protestanten, zijn onvoldoende. Men kent hen te weinig en, als men al niet vol vooroordelen zit, men ziet hen gewoon over het hoofd, men blijft langs hen heenleven, terwijl de christenen zoveel gemeenschappelijke belangen hebben de nationale Egyptische kek heel gevoelig is voor sympathie van de roomskatholieke Kerk en deze bij een verzwakking van háár positie niets te winnen heeft.

Ook met de Mohammedanen zijn de verhoudingen onvoldoende, al hebben de katholieke scholen dan ook duizenden Mohammedaanse meisjes opgeleid. Niet alleen het verschil van gezinsleven, maar ook de taal vormt hier een moeilijkheid.

De grootste moeilijkheid voor de Katholieke Kerk in Egypte zal, vooral in deze tijd van verhit nationalisme, zeker blijven, dat de katholieken beschouwd zullen worden als Westers en dus als minder vaderlandslievend. Dit probleem, waarmede de Kerk in alle ontwikkelde missiegebieden te maken heeft, kan slechts opgelost worden door zo gunstig mogelijke menselijke verhoudingen. Op dat gebied kunnen vaak wonderen geschieden, die alle misverstanden plotseling kunnen doen verdwijnen. In Egypte hebben de missionarissen, zij het moeizaam, al successen op dit terrein behaald.

Sigarettenfabriek naar Curacao?

Utrecht. — Sydney Rothman, zoon van de oprichter van het Britse Rothman-sigarettenconcern, heeft op de Utrechtse najaarsbeurs gezegd, dat een grote Nederlandse sigaretteníndustrie, namelijk Turmac Nijmegen, licentierechten heeft verkregen voor de vervaardiging van de Rothman-sigarettenmerk. Deze industrie zal, nadat aan de binnenlandse behoefte is voldaan, de export van het Britse concern overnemen voor de Beneluxlanden en West-Indië. Het ligt in de bedoeling van het Rothman-concern om over enkele jaren op Curaçao een fabriek te bouwen in de vrije handelszone. Zolang deze fabriek nog niet produceert, zal Nederland de export naar Curacao ter hand nemen.

Sprekende over het gevaar van longkanker door het intensief roken van sigaretten, zeide Rothman, dat zijn 87-jarige moeder haar leven lang sigaretten gerookt heeft en er thans nog dertig per jaar savoueert. De meningen onder de specialisten lopen ver uiteen, aldus de heer Rothman.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 B. J. Lubbers tel: 3598

Personeel Afdeling:
A. J. v. d. Bos, St, Michielweg 20 J: D: tel: 4384
B. g. g. nad. inl: tel: 2400

Materialen Afdeling:
J. v. d. Vlis tel. 4320

C.S.M.

Rederij:
G. de Rooy tel: 2076

Scheeps agentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 23.00 en van 08.00 — 08.00
F. J, Idenburg tel: 2118
Dok Afdeling:
Van 1630 — 1.00 tel. 22276—2098;
Van 1.00 — 07,30 P. Talma tel. 4523

THEATER ASIENTO:
„Smal town girl'
Geen kinderen beneden 18 jaar

Rusland wil conferentie van regeringshoofden over Suez

Londen. — In antwoord op schriftelijke vragen, die hem gesteld waren door Kinsbury Smith van het Amerikaanse persbureau International News Service, heeft de Russische premier, Boelganin, verklaard, dat de Sovjet-Unie bereid is deel te nemen aan een bijeenkomst van de hoofden der regering van Egypte, India, Frankrijk, Engeland, de Verenigde Staten en Rusland om een vreedzame oplossing van het Suezkanaalprobleem te helpen vinden.

Een andere vraag luidde: „Gelooft gij, dat een conferentie van de leiders van genoemde landen een vreedzame oplossing van het Suezprobleem, kan bereiken, die enerzijds de soevereiniteit van Egypte eerbiedigt en anderzijds de vrije vaart door het kanaal door schepen van de gehele wereld waarborgt?"

Het antwoord op deze vraag was: „Ongetwijfeld kan een dergelijke oplossing van het Suezprobleem worden gevonden. Zoals bekend, heeft de Egyptische reeds haar bereidheid kenbaar gemaakt om samen met andere belanghebbende staten de conventie van 1888 van Konstantinopel opnieuw te bezien en een overeenkomst te sluiten met betrekking tot de vrije doorvaart in het kanaal".

Boelganin voegde eraan toe: „Dit aanbod van de Egyptische regering oplossing van de Suezkwestie. Het is vanzelfsprekend, dat een overeenkomst terzake van de vrije doorvaart in het kanaal uiteindelijk moet worden bereikt door het probleem aan te pakken op een ruime internationale conferentie, waaraan alle belanghebbende landen deelnemen".

Op een andere vraag antwoordde Boelganin, dat de Russische regering bereid is op elk tijdstip en in elke plaats aan een dergelijke conferenie deel te nemen.

Het voorstel van Boelganin om een conferentie van regeringsleiders te beleggen over het Suezkanaalprobleem is door het Amerikaanse State Department in Washington koel ontvangen.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Een Curacaose lucht haar hart

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Red.)

Geachte heer Redacteur,

Ondergetekende verzoekt u beleefd haar een plaatsje te gunnen in uw veelgelezen blad, opdat ik de heer Hunsel eens even op zijn nummer kan zetten.

Ten eerste beweert bovengenoemde heer, dat hij het helemaal niet voor de regering wil opnemen. Maar hoe mooi hij zijn opvatting ook verbloemt, toch merkt men wel uit welke hoek bij hem de wind waait. Ik echter, als Curaçaose, zal nooit een schrijven als dat van de heer Hunsel kunnen waarderen.

Ten weede wil ik de heer Hunsel er op attent maken, dat de regering wel een povere propaganda voor zichzelf maakt door de invoerrechten te verhogen. Immers, toen de partijen, die thans aan het bewind zijn, nog in de oppositie waren, hadden ze een grote mond, dat wanneer zij aan de touwtjes zouden trekken, zij aan de oudjes 50 gulden als ouderdomspensioen zouden geven. Maar zij vertelden er toen niet bij, dat zij de invoerrechten zouden verhogen en daardoor het volk treffen.

Op de derde plaats: dat in de laatste tijd het brood duurder is geworden en het busgeld ook al de hoogte is ingegaan, zonder dat iemand er zich erg om bekommerde, is een van de vele bewijzen, dat het volk te zachtaardig is en alles maar over zijn kant laat gaan. Maar die zachtaardigheid is langzaam aan het verdwijnen!

En ook zou ik wel eens willen weten of de heer Hunsel een Curaçaoënaar is, want te oordelen naar zijn schrijven, is dat volgens mij onmogelijk. Is hij immers een arbeider, die een gezin moet onderhouden, dan zou hij wel anders spreken. Zelfs zoals de prijzen tegenwoordig zijn, heeft iedereen met moeilijkheden te kampen.

Mijnheer de Redacteur, ik dank u bij voorbaat voor de verleende plaatsruimte.

Hoogachtend,
Mej. Anthony

Zaterdagmiddag werd door Minister van Oven, in opdracht van H. M. de Koningin, de zitting van de Staten-Generaal gesloten.

VAN HET FILMDOEK

THE END OF THE AFFAIR

De novelle van Graham Greene, „THE END OF THE AFFAIR" is door Columbia Pictures tot een dramatisch draaiboek vervaardigd met al de romantische hoogtepunten, die een film boeiend maken.

De film speelt zich af in Londen met als achtergrond de Tweede Wereldoorlog. Terwijl met moordend geraas de projektielen losbarsten, sluiten twee mensen vriendschap met elkaar, deze zal echter niet over rozen voeren. De vrouw wil ter wille van de man alles opgeven, zelfs een huwelijk offert zij op voor de jonge schrijver. Maar zijn eigenaardige karakter, gekweld door hartstocht en trotsheid, door jaloersheid en twijfel, is niet een van zijn sterkste troeven. De situatie, die hierdoor geschapen wordt, blijkt zeer ingewikkeld te zijn. De ontknoping van „The end of the affair" komt dan ook niet geheel onverwacht aan het einde.

De hoofdrollen uit dit zwart-wit-produkt, dat WEST-END presenteert, worden vertolkt door Deborah Kerr, Van Johnson en John Mills. Director is Edward Dmytryk en producer David E. Rose.

THE COURT-MARTIAL OF BILLY MITCHEL

Een film, die tot een ieder zal spreken is Warner Bros' Cinemascope „THE COURT-MARTIAL OF BILLY MITCHELL", die van morgen af in ROXY in vertoning gaat. De historische gegevens welke aan de film ten grondslag liggen, dateren uit het jaar 1925. In dit jaar werd in de Verenigde Staten een der opzienbarendste militaire zaken voor de krijgsraad behandeld. Het betrof de hooggeplaatste officier van de Amerikaanse luchtmacht, generaal Billy Mitchell, wiens geuite meningen over de defensieve kracht van de luchtmacht een vlaag van verontwaardiging uitlokten bij de stafofficieren, die hierin een zekere mate agressiviteit zagen en hem verweten alles aan de grote klok te hangen; en bovendien een voorliefde bleek te hebben voor de publiciteit. Billy Mitchell was die mening helemaal toegedaan, daarom maakte hij de zaak aanhangig bij de krijgsraad.

Bekende officieren, t.w.: generaal Douglas MacArthur; generaal Cuthrie; generaal John J. Pershing en de admiraals William S. Sims en Cage, die in latere jaren grote bekendheid zouden verwerven, waren nauw betrokken in het proces.

De acteurs, die zijn aangezocht om de figuren uit de film uit te beelden, zijn: Gary Cooper als generaal Billy Mitchell; Charles Bickford, Ralph Bellamy, Rod Steiger en de actrice Elizabeth Montgomery, de enige vrouwelijke figuur, ziet men als de vrouw van Billy Mitchell.

THE PROUD ONES

Een heel vreemd klinkende titel draagt de Cinemascope opgenomen western, die dit week-end in CINELANDIA draait. Want in het ruige leven in het Wilde Westen maakt men nauwelijks onderscheiden tussen de geharde mannen, die stuk voor stuk het pistool in hun hand rollen om tegenstander een kopje kleiner te maken. Wie de „proud ones" zijn, is ons niet geheel duidelijk. Zijn het misschien de wethandhavers of de „gunslingers", wiens wapen slechts in aktie komt om hun dame te beschermen? Het antwoord zal de rolprent zelf moeten geven aan de bezoekers.

In het film ziet men het Texas dat bekend stond als het vee-centrum, van waar de vee-drijvers grote kudde koeien en stieren naar een andere Staat moeten brengen. In deze stad met zijn loeiende koeien en zijn herriemakende „cowpokes" brengen behalve leven in de brouwerij ook botsingen te weeg. Robert Ryan speelt in „The Proud Ones" de rol van marshall, die Kansas vrijwaren van de duistere elementen. Jeffrey Hunter is zijn helper die het eigenlijk gemunt heeft op zijn leven, daar de marshall zijn vaders dood op zijn geweten draagt. De blonde Virginia Mayo is de dame die tussen hen in staat.

Hoe alles nog afloopt kan men best voor zichzelf gaan zien in Cinelandia

EILANDGEBIED CURAÇAO

Openbare Inschrijving

Ten Bestuurskantore, Scharlooweg 35, worden voor 11 October 1956 te 11 uur v.m. aanbiedingen ingewacht voor het leveren van

EXPLOSIEVEN

ten behoeve van de Dienst van Openbare Werken.

De opening van de biljetten geschiedt in het openbaar op dezelfde datum te 11.15 uur op het Hoofdkantoor van de Dienst van Openbare Werken. Een omschrijving waarin de specificatie, alsmede de leveringsvoorwaarden zijn aangegeven is verkrijgbaar ten Bestuurskantore.

Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
H. de KIEWIT.

OPROEPING

tot het houden van een openbare vergadering van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao op Vrijdag, 21 September 1956 des namiddags om 8 uur in de vergaderzaal van de Staten van de Nederlandse Antillen.

AGENDA:

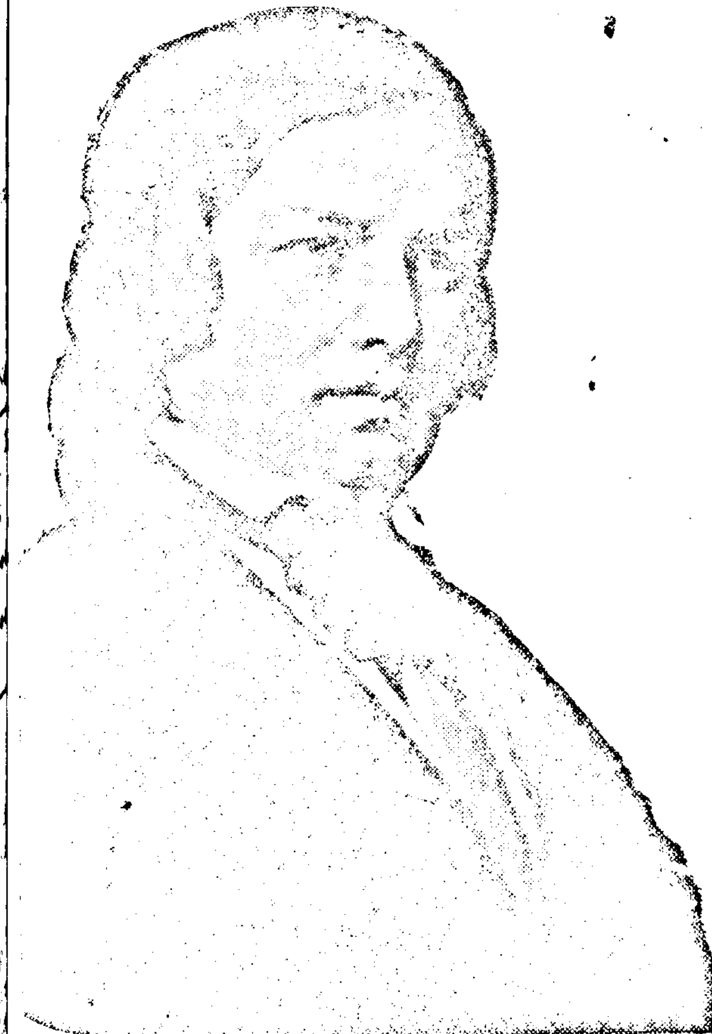
1. Goedkeuring notulen.
2. Ingekomen stukken.
3. Goedkeuring verslag Rapporteur IIe Afdeling inzake ontwerp-eilandsverordening nopens de instelling, het beheer en de exploitatie van de Vrije Zone Curaçao (Eilandsverordening Vrije Zone Curaçao) (1956 No. 4).
4. Beroepschrift J. E. La Cruz tegen intrekking van zijn vergunning tot het onderhouden van een autobusdienst.
5. Beroepschrift L. L. Webster tegen intrekking van zijn vergunning tot het onderhouden van een autobusdienst.
6. Goedkeuring overeenkomst inzake luchtkaartering.
7. Voorstel Bestuurscollege inzake toekenning gunstgave gelijk aan de door de Gereformeerde Kerk op Curaçao te betalen overdrachtsbelasting.

Willemstad, d.d. 15 September 1956,
De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.

ROBERT SCHUMANN, een der ware vinders van muziek

Naar de uiterlijke loop van zijn leven gemeten is Robert Schumann, van wie de muzikale wereld op 29 juli de honderdste verjaardag van zijn overlijden herdacht, een ongelukkig mens geweest. Hij stierf reeds op 46-jarige leeftijd in een krankzinnigengesticht, nadat hij twee jaren tevoren in een vlaag van waanzin gepoogd had zich in de Rijn te verdrinken. In zijn korte leven zijn de aanzetten tot zijn geestesziekte reeds vroegtijdig waar te nemen.

Hij had nog andere ongelukken, die hem vaak zeer moeten hebben geremd. Als componist was hij weliswaar geniaal, doch ook beperkt. Zijn symfonieën bleven, wat er ook aan gedokterd werd, zwakke werken, — en de symfonie betekende in de negentiende eeuw maatschappelijk gesproken pas de proef op de som der ware grootheid. Als pianovirtuoos bedierf hij reeds als jongeman zijn hele carrière door een bezeten methode van studeren toe te passen, waardoor hij de vierde vinger van zijn rechterhand totaal verlamde. Voor het muziekleraarsambt deugde hij mentaal niet, voor het dirigentenbestaan evenmin. In al zijn confrontaties met de wereld om hem heen, was Schumann een brekebeen. Hij was eigenlijk niet al te best in staat om de kost te verdienen, zodat een groot deel van die taak toeviel aan zijn vrouw, de briljante pianiste en hoog intelligente Clara Schumann-Wieck, wier gezonde evenwichtigheid en grote handelingsbekwaamheid, zich slecht verdroegen met Schumanns introverte, onzekere natuur, al was dan overigens het huwelijk van Robert en Clara toch zeer gelukkig.

Robert Schumann

Naar al zulke factoren gemeten, vertoont Schumann een leven, dat geleidelijk maar in een vrij snel tempo verloren raakte, en dat na een adembenemend hoog opvlammend begin spoedig opbrandde. Dit is het lot geweest van menig romantisch kunstenaar en zich sterk exponerende persoonlijkheid. Het weerspiegelt inderdaad nauwkeurig het karakter van deze onevenwichtige, zichzelf verterende typen, en het staat als zodanig natuurlijk in de schrilste tegenstelling tot de meesters van de eeuw daarvóór, die in de meest perfecte geestelijke en lichamelijke gezondheid hun voor hun dagen nederige functies vervulden en, zich slechts half bewust van hun belang, reeksen meesterwerken schiepen van onwankelbare en zelfs steeds toenemende kwaliteit.

Clara Schumann-Wieck

Bij het gehypertrofieerde individualisme van de romantische kunstenaar past zulk een levensloop gemeenlijk niet. Toch kan men Robert Schumann zeker geen beklagenswaardig mens noemen, want hij heeft zijn hele leven tot aan de rand gevuld met de hartstochtelijke liefde voor de muziek, die hij diende. Hij was eenvoudig niets dan muziek, hij moet haar altijd in zichzelf gehoord hebben en hij heeft, ofschoon dan niet altijd even gelukkig, bijna steeds met het grootste gemak gecreëerd. De diep smartelijke pijn van het scheppen tegen de onmacht in, deze hartbrekende strijd, die Hugo Wolf het grootste deel van zijn leven heeft moeten strijden, is Schumann bespaard gebleven.

Niet toevallig komt het beeld van Hugo Wolf op, wanneer men zich in Schumann verdiept, en niet eens in de voornaamste plaats, omdat ook Wolf zijn leven in een krankzinnigengesticht eindigde. Ook Wolf was een man van geniale en beperkte gaven, nog beperkter dan Schumann, practisch gesproken alleen maar werkzaam op het gebied van het lied. Schumann was een even groot meester op het gebied van het klavier, en kwam pas nadat hij drieëntwintig kapitale werken — het voornaamste deel van zijn pianoproduktie — had geschreven, via de melodische rijkdom, die hij aan het klavier ontlokte, tot het schrijven van liederen. Beide componisten werkten in koortsachtige vlagen, onder de hoogste druk het ene werk na het andere scheppend. Schumann alleen veel constanter dan zijn later komende geestverwant, die de helderheid, nodig om te schrijven, slechts in korte perioden gegeven was en tussen die perioden in zich verteerde van machteloos verzet tegen zijn geestelijke dorheid.

Schumann en Wolf zijn van muziek bezetenen geweest, die buiten haar niet echt leefden, maar hun diepste verwantschap ligt in de ontwikkeling, die zij aan het romantische Duitse lied gegeven hebben. In Schumanns dagen was het voor de tijdgenoten moeilijk te begrijpen, dat deze meester van de kleine vormen feitelijk daarin het symfonische ideaal aan het vervullen was bij een onbeschrijfelijk indringend vermogen in de poëtische waarden van de tekst. In Schumanns liederen wordt heel vaak een doelbewust begin gemaakt met de motivische factuur, terwijl de vrije, doorgecomponeerde vorm reeds heel ver bij hem ontwikkeld is. Daarbij treedt het klavier meer en meer op de voorgrond als een zelfstandig obligaat instrument, dat de stemming van het lied wonderlijk verdicht in naspelen, de kleine pianocomposities op zichzelf zijn verdieping van de dichterlijke inhoud, doorwerking van de poëtisch-muzikale gedachte, dikwijls in de samenhang van uitvoerige liedercycli, dat zijn de dingen die Schumann als liedercomponist onderscheiden. Anderen hebben zijn spoor gevolgd, Hugo Wolf heeft het genre voltooid in reeksen liederen, waarin de samensmelting, de integratie van tekst en muziek volledig wordt.

Op het gebied van het klavier heeft Schumann soortgelijke dingen tot stand gebracht, nog gedecideerder zelfs. Werkend in een tijd, die zichzelf grotendeels verdeed aan leeg en zinloos virtuozendom, schiep hij een echte expressieve muziek, een muzikaal idioom, dat zich zelfs toespitste op de verklanking van de meest persoonlijk doorleefde emoties, zo zuiver mogelijk, zo dicht als het maar kon toegesteld op het mysterieuze moment der ontroering. Vandaar juist zijn manco aan architectuur in de grote lijnen, maar vandaar ook zijn schitterende, eindeloos soepele zeggingskracht, die kort gefraseerde muzikale gedachten, die zich in drukke en levendige stemvoeringen over alle hoogten en diepten van het klavier ontrollen en zich samenweven tot patronen, waarin iedere toon zijn plaats en zijn glansrijke betekenis heeft.

HIJ HEEFT ZIJN HELE LEVEN TOT AAN DE RAND GEVULD MET ZIJN HARTSTOCHTELIJKE LIEFDE VOOR DE MUZIEK

De cyclische bouw van de grote symfonische variaties is Schumanns ware domein, en daarnaast plaatst hij ook de genre- en karakterstukken, waarin hij werelden van tot gestalten verdichte droomgedachten laat leven, droomgedachten, die de symbolen waren van zijn eigen veel geleden natuur, in wezen zijn gespleten geest. De „Davidsbund", die hij stichtte om zijn „Neue Zeitschrift für Musik" was in hoofdzaak maar een verzameling personificaties van zijn eigen in individuele symbolen uitgedrukte gedachtenleven. Hij was er zelf de aanvoerder van in de dubbele persoonlijkheid van de onstuimige, daadkrachtige Florestan, die hij wilde zijn, en de stille, mijmerende Eusebius, die hij veeleer was. Met die „Davidsbund" en zijn tijdschrift trok hij op tegen het „Philistertum", het beate burgerdom, dat bij de lege virtuositeit zwoer en de muziek niet verstond, met zijn genereuze natuur steunend alles wat hij onder zijn tijdgenoten als goed en waar erkende. Ook daar heeft hij zich wel in vergist, zoals het lot is van alle contemporaine critiek, maar hij heeft het ook vaak goed gezien zoals met Mendelssohn en Chopin, en hij was de eerste, die Brahms erkende en hem zonder de kleine bijgedachten van de afgunst als een „jonge adelaar" begroette.

Dat was Robert Schumann, een goed en bovenal beminnenswaardig mens een der ware vinders van muziek. Zijn verschijning blijft een der meest markante in dat bonte en boeiende beeld van de muzikale negentiende eeuw.

Kardinaal Wysjinski opnieuw hoofd Kath. kerk in Polen?

Warschau. — Uit betrouwbare bronnen in Warschau is vernomen, dat tijdens gesprekken tussen het Poolse episcopaat en de Poolse regering de mogelijkheid is geopperd, dat het kardinaal Wysjinski toegestaan zal worden opnieuw als hoofd van de Rooms-Katholieke Kerk in Polen op te treden.

Een van de voornaamste argumenten van hen, die de terugkeer van de kardinaal willen, is gelegen in de omstandigheid, dat de verklaringen, die drie jaar geleden geleid hebben tot de afzondering van de kardinaal in de omstandigheden van vandaag, waarschijnlijk geen enkele officiële reactie meer zouden uitlokken.

Kinderen doden hun vader met jachtgeweer

Chicago. — In Chicago heeft een Norwalk. — In Norwalk, in de Amerikaanse staat Californië, heeft een zevenjarig zoontje in overleg en in samenwerking met twee broertjes van negen en tien jaar zijn 31-jarige vader met een jachtgeweer doodgeschoten. Een poging van het drietal om daarna ook de moeder te doden, mislukte, doordat de moeder door de achterdeur binnenkwam, terwijl de drie jongens zich verdekt hadden opgesteld bij de voordeur.

De moeder ontdekte daardoor eerst het lichaam van haar dodelijk gewonde man en haar verschrikte kreten weerhielden daarop haar zoons van een tweede misdrijf. De jongens wilden zich wreken, omdat hun vader ze in hun kamer had opgesloten, nadat ze bij een buurman patronen voor het jachtgeweer hadden gestolen. De vader, die een hartstochtelijk jager was, had indertijd zijn zoons schieten geleerd.

firma, die auto's verhuurt, bekend gemaakt, dat zij 15.600 auto's besteld heeft voor een bedrag van 33 miljoen dollar. Volgens de firma zullen de meeste van deze wagens, die alle luxe-modellen van 1957 zijn, zijn uitgerust met automatische schakelinrichting, radio en verwarmingsapparaat. De bestelling is vermoedelijk de grootste enkelvoudige aankoop van auto's in de geschiedenis.

De veertienjarige Alan Clarke is de Britse politie zeer gehulpzaam geweest bij de opsporing van de moordenaar van de 36-jarige Mrs. Diana Suttey uit Harrow. Alan en twee vriendjes, fietsten in de buurt van Hempstead, toen zij een auto met een geopend portier langs de weg zagen staan. Er kwam een man uit, die een jas over „iets" heen gooide. Alan verschool zich achter een bosje, noteerde de handelingen van de onbekende en het nummer van diens auto. Toen de wagen wegreed gingen zij op onderzoek uit.... en vonden het lijk. Daarna waarschuwd Alan de politie. Foto: Links Alan Clark, bij de plaats waar het lichaam werd gevonden, rechts: gedeelten uit het notitieboekje van de avontuurlijke jongeman.

Bevordering Marine

's-Gravenhage. — Met ingang van 4 september is bevorderd tot commandeur de kapitein-ter-zeer J. F. van Dulm.

Nederlands voetbal

Rouaan. — De voetbalwedstrijd tussen Rouaan en Fortuna Geleen, in Frankrijk gespeeld, eindigde in een 3—1 overwinning voor de Nederlanders. Bij de rust was de stand 2—0 voor Fortuna.

Art Larson won intern. tennistournooi

Denver. — Voor de tweede achtereenvolgende maal heeft de Amerikaan Art Larsen het internationale tennistoernooi te Denver, Colorado, gewonnen. In de finale enkelspel versloeg hij de jonge Fransman Pierre Darmon met 6—4, 3—6, 6—4 en 12—10.

Bij de dames zegevierde Althea Gibson (V.S.) me 6—4 en 6—4 over haar landgenote Dorothy Head Knode.

Het herendubbelspel was voor de Australisch-Zweedse combinatie Hoad-Davidson, die de Fransen Darmon-Rémy versloegen met 10—12, 6—3 en 6—3.

TOM POES en de Kniphoed

2564. Wammes Waggel blies enige schallende tonen uit zijn hoorn, zodat de hut trilde en de ramen uit de sponningen vielen. Toen stopte hij zijn werkzaamheid even en wreef zich het voorhoofd.

„Jammer", zei hij spijtig, „ik word er draaierig van. Dat komt natuurlijk omdat ik leeg raak van binnen en dat is niets leuk hoor. Echt jammer, want die muziek is wel enigjes! Ik wou maar, dat die toeter wat kleiner was......"

Op dat moment stak er plotseling een rukwind op, die een vreemde, lange hoed voor zich uit blies. Het hoofddeksel tolde enige keren door de lucht en viel toen met een klap over de monding van het muziekinstrument.

„Hela!" riep Wammes geschrokken. Hij staarde met schele ogen naar de kachelpijp, die steeds verder over de hoorn schoof en het forse voorwerp tenslotte geheel bedekte.

„Is dat even raar?!" riep de muzikant uit. „Hihihi, die hoed kan niet eens over de toeter, want die is veel te groot! Wat mal!"

Zo sprekende greep hij de hoge cylinder en stak er zijn arm in. Met een snelle beweging bracht hij daarop zijn instrument weer te voorschijn, doch tot zijn verrassing was het nu aanzienlijk kleiner geworden.

„Hihihi!" riep Waggel blij. „Wat een lief trompetje! Dat is nu net wat ik zocht. Je moet maar geluk hebben!"

Hij legde de hoed terzijde en maakte zich gereed om zijn gekrompen koperwerk te bespelen.

Doch nu naderde de donkere figuur van de heer Dorknoper zijn nederige woning. De ambtenaar eerste klasse keek misprijzend naar de musicus en schudde het hoofd.

„Welja", mompelde hij, „dat speelt maar en dat denkt helemaal niet aan de achterstallige belastingen. Ik zál hem!"

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

2)

Ik duwde de zware glazen deur open met het verdedigende gezicht van een dronkaard, die wéér de kroeg binnen komt, waar ze hem al een paar maal buiten hebben gesmeten.

Het meisje achter het loket vroeg me, met nauwelijks verborgen minachting, wat ik wenste en ik kon haar dat waarachtig niet kwalijk nemen. Ik had me die ochtend niet geschoren en het feit, dat ik een donkere bril droeg op een zo sombere dag, gaf me het uiterlijk van een anarchist of zoiets. Bovendien zei de naam, die ik opgaf, haar kennelijk niets. Ze was dus nog niet zo lang bij Mark in dienst....

„Hebt u een afspraak?" vroeg ze.

„Nee, dat niet. Maar...."

„Mr. Lavenham kan niemand ontvangen zonder een tevoren gemaakte afspraak."

„Hij zal me heus wel ontvangen, als u hem mijn naam noemt."

„Het spijt me; hij ontvangt niemand, wie dan ook, zonder afspraak."

Al voelde ik me ook zo miserabel, haar weerstrevendheid riep een nieuwe koppigheid in me wakker.

„Kan ik niet wachten tot hij vrij is? Het is nogal dringend...."

„Het spijt me." De klank van haar stem bewees echter, dat het haar helemaal niets kon schelen. „Bovendien is hij niet aanwezig."

„O, ik heb de tijd. Wanneer komt hij terug?"

„Dat kan ik u heus niet zeggen. Mr. Lavenham is de stad uit. Hij is op reis in Europa." Ze zag er nu verveeld en geïrriteerd uit.

Ik voelde me een beetje misselijk worden. Had ze dat niet meteen kunnen zeggen?! Een ogenblik was ik op het punt om woedend uit te vallen. Waarom vroeg ze me of ik een afspraak had, terwijl Mark in Europa zat? Maar misschien was dat haar opdracht wel. Misschien had mijn naam haar toch wel iets gezegd en had ze het alleen niet laten merken. Wellicht had Mark haar verteld: „En als hij hier komt, dan zorg je maar dat je hem kwijt raakt, begrepen? Ik wil hem niet meer zien!"

Ik kon me dat van Mark weliswaar niet goed voorstellen, want ik kende hem al van mijn tiende jaar af, maar ja.... de kruik gaat zo lang te water tot hij breekt en ik had bijna het onmogelijke van zijn geduld gevergd.

Cynisch zei ik: „Ik dank u zeer voor uw inlichtingen. Wilt u hem als hij terugkomt zeggen, dat ik hier geweest ben, en dat het me speet hem niet te hebben getroffen?"

Ik had het gevoel, dat ze me wat verschrikt nastaarde, op het punt stond me terug te roepen en dan haar opwelling weer bedwong. Maar dat kan evengoed verbeelding zijn geweest. In ieder geval lette ik er niet op en toen ik weer naar buiten strompelde ontdekte ik, dat het zweet mij, ondanks de koude, op mijn voorhoofd parelde en dat mijn eerste reactie er een van opluchting was. De diepste vernedering was me in ieder geval bespaard gebleven. Doch nu moest ik iets anders bedenken....

Ik liep verder, maar ik dacht helemaal niet meer. Mijn geest was volkomen leeg.

Wat ik pas veel later te weten kwam was, dat Mark me belangstellend volgde over een afstand van bijna een kilometer steeds een ruimte van een meter of twintig tussen ons latend, en dat hij een ontstelde toeschouwers was bij het ongeluk, dat kort daarop gebeurde.

Zonder te weten waar ik liep, slenterde ik Chancery Lane af en sloeg bij Holborn linksaf. Op dezelfde doelloze manier stak ik Southampton Row over, alleen in beweging blijvend omdat het te koud was om stil te blijven staan.

Het verkeer bood hier geen moeilijkheden omdat er stoplichten waren, en daardoor bereikte ik veilig de andere kant. Ik ging een van de zijstraten in, mijn hoofd gebogen tegen de hagel, die nu de sneeuw afwisselde en met vinnige prikken in mijn gezicht woei. De versleten achterkant van mijn rechterschoen deed mijn hiel schrijnen.

Terwijl ik daar liep, dacht ik terug aan de vorige maal, dat ik Marks kantoor geboet verlaten had. Toen was ik een kleine kroegje in Fleetstreet binnengelopen. De combinatie van mijn ruzie met Mark en de gloeiende hitte van de zomerdag had me een barstende hoofdpijn bezorgd. Ik begon in die tijd regelmatig hoofdpijn te lijden en ik zocht mijn toevlucht weer bij een beproefd geneesmiddel: een dubbele whisky en een paar aspirines. Soms hielp dat een beetje. De man, die naast me tegen de toonbank leunde, noemde mij mijn naam en toen ik opkeek en met kleingetrokken ogen door de nevelflarden tuurde, die mij meer en meer begonnen te omringen, herkende ik Colm Conelly. We hadden elkaar in jaren niet meer gezien, sinds we samen bij de R.A.F. dienden, vijf jaar tevoren.

We wisselden onze nieuwtjes uit. Over Mark vertelde ik hem niets en toen hij hoorde, dat ik in Engeland helemaal geen relaties had en alleen bleef totdat ik geld genoeg zou hebben verdiend voor de terugreis naar Australië, stelde hij me voor bij hem in te trekken. Hij had een studio in de buurt van Chelsea en er was bij hem plaats genoeg over. Bovendien introduceerde hij me bij enkele krantenredacties.

Dank zij Colm zag het er toen een tijdje naar uit, dat ik zou slagen. Ik had werk genoeg en omdat ik voor mezelf weinig nodig had, zag ik mijn spaartegoed redelijk snel toenemen. Lang zou het niet meer duren of ik had mijn overtocht bij elkaar.

Maar gedurende enkele maanden waren alle schepen volgeboekt.

En toen begon de ellende.

In oktober had ik enkele onplezierige feiten onder ogen te zien en ik schreef Jacqueline in Australië, die beloofd had op me te zullen wachten dat ik niet terugkwam. Dat dit bericht haar hart niet zou breken, wist ik zeer goed. Daarvoor had ik altijd te veel concurrentie gehad; ze zou zich spoedig weten te troosten.

Tegen Kerstmis was het mij bijna onmogelijk geworden te werken en Colm kreeg een beetje de smoor op me in. Hij dacht dat ik lui was, en omdat ik het onnodig vond hem met mijn narigheid lastig te vallen, deed ik wat ik kon. Half februari besloot hij de studio in Engeland op te geven en naar Italië te trekken. „Probeer eens bij mrs. Jenner een kamer te krijgen," zei hij. „Ze is nu niet bepaald je dat, maar ze heeft het voordeel goedkoop te zijn." Omdat Colms opvolger er niets voor voelde een onproduktieve deelgenoot bij de inboedel over te nemen, volgde ik zijn advies op. De moeilijkheid echter was, dat mrs. Jenner tegen het einde van april niet goedkoop meer was.

Ik denk, dat ik nu op dezelfde doelloze manier mas blijven rondslenteren door de straten van Londen, totdat ik van uitputting in elkaar zou zijn gezakt als er toen niet iets was gebeurd.

Iemand pakte me bij mijn arm en de stem van een meisje zei dringend: „Nicholas...."

Ik bleef staan. Ik kon me eerst niet voorstellen, dat ik het was die werd aangesproken, maar de hand op mijn arm duidde daar toch onmiskenbaar op. Daarom zei ik beleefd:

„Neemt u me niet kwalijk?"

„Nick. Ken je.... ken je me dan niet meer?"

Ik merkte op, dat ze groter was dan de gemiddelde vrouw. De zachte mouw van haar bontjas streelde langs mijn hand en ik rook een vleugje van een aangenaam parfum. Een duur parfum ook.

„Het spijt me," zei ik hees. „Ik denk, dat er sprake is van een vergissing."

Ik bevrijdde mijn arm en maakte een vaag gebaar in de richting van mijn hoed, waarna ik mij afwendde en verder ging. Ik had misschien een paar meter gelopen, toen ik het klikken van hooggehakte schoentjes achter me hoorde.

„Nick!" Opnieuw greep ze mijn arm vast en haar stem was scherp van spanning geworden, toen ze vervolgde: „Elaine.... Elaine ben ik, Nicky!"

Ik bleef weer staan. Ik begon een beetje boos te worden, want zoiets had ik nog nooit meegemaakt. Ze hield me voor iemand anders, nu ja, dat kwam meer voor. Het was me zelfs wel eens gebeurd, dat ik een volkomen vreemde aansprak, omdat ik een kennis in hem meende te herkennen. Maar toen had ik mijn misverstand dadelijk bemerkt. In dit geval had ik toch duidelijk gezegd, niet de bedoelde te zijn!

„Een heel lieve naam," murmelde ik, „Maar heus, ik ben Nicky niet. Het spijt me — ik wou maar dat ik het wel was."

Ze nam haar hand weg en ik keerde me op mijn hielen om, kwaad, omdat ze mij blijkbaar niet wilde geloven.

Ik begon sneller te lopen — te snel, want ik lette nu helemaal niet meer op het verkeer....

Een vrouw gilde. Ik voelde een dreunende slag tegen mijn rechterdijbeen, vloog 'n eindje door de lucht en kwam tenslotte plat op mijn gezicht terecht.

HOOFDSTUK II

Ik moet een ogenblik buiten westen zijn geweest, al herinnerde ik me toch nog wel vaag enkele dingen en drongen er stemmen tot mij door.

„Het was mijn schuld niet! U moet dat toch ook gezien hebben. Hij liep recht op me af!"

„Ja, dat is zo. Ik was vlak achter hem. Hij keek helemaal niet uit, toen hij begon over te steken."

„Niet zo opdringen, mensen! Achteruit een beetje."

Toen werd ik me ervan bewust, dat ik op straat lag en dat er iemand was, die iets onder mijn hoofd schoof, iets, dat minder hard was dan het plaveisel. Een vreemde stem vroeg streng:

„Is hij ernstig gewond?"

„Nee, dat denk ik niet, meneer. Niet ernstig."

Ik moet daarna opnieuw bewusteloos geworden zijn, want het volgende dat ik weer wist was, dat ik werd voortgereden en dat iemand mijn gezicht schoonveegde. Toen rook ik weer datzelfde parfum.

Ik bewoog zwakjes mijn hoofd en probeerde iets te zeggen, maar ik geloof niet, dat ik een woord uitbracht. Een mannenstem zei:

„Wat gebeurde er eigenlijk?"

„Ik sprak hem aan. Hij kende me niet...."

„O nee? Of wilde hij je soms niet kennen?"

„Ik weet het niet. Ik noemde zijn naam. Hij zei, dat ik me moest vergissen en liep haastig weg, recht onder die vrachtauto."

„Was ie soms boven zijn theewater?"

„O nee...."

(Wordt vervolgd)

Door toedoen van de Jordaan-bevolking kon Wim Vink met een toestel van de Sabena naar Stockholm vertrekken, voor het ondergaan van een hersenoperatie. Foto: Wim in gezelschap van zijn vader bij het aan boord gaan van het vliegtuig.

„AMIGOE"-wereldnieuws in beeld

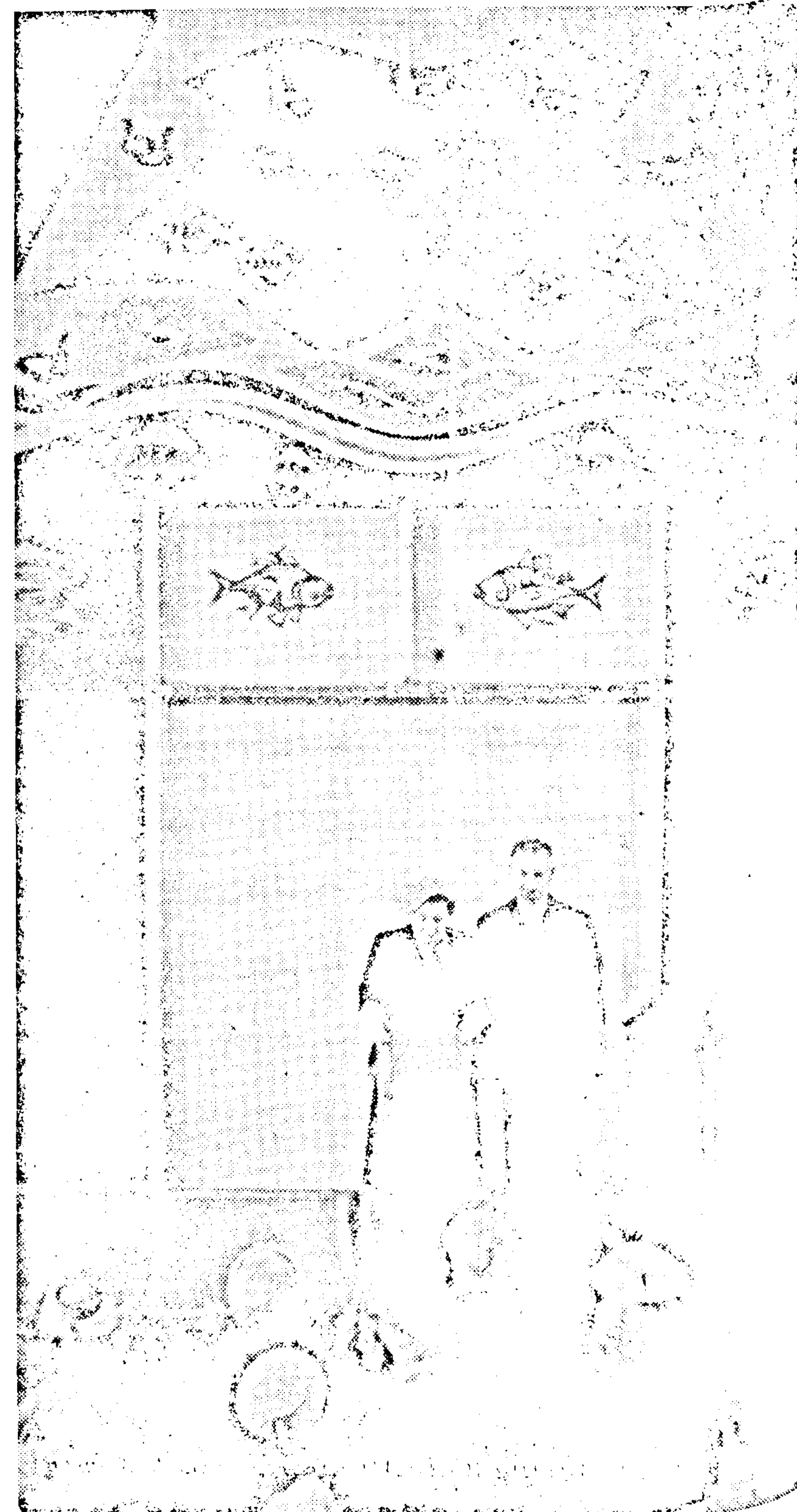

Het Engelse Lagerhuis besprak de cri sis om het Suez Kanaal. En de wereld wacht af en ziet gespannen toe. De wereld dat zijn zij: de Amerikaanse soldaat en zijn Britse kameraad, nu nog leden van het bezettingsleger in West Duitsland, maar als er eens een minder gunstige wending in de onderhandelingen mocht komen...? En deze twee Afrikaanse zusjes, student in Londen, Egypte ligt in Afrika en studeren gaat zo slecht samen met oorlog. De Electronische ingenieur uit India, wiens land bemiddelde bij de onderhandelingen, de aandeelhouder in Bondstreet (aandelen kunnen zakken, maar ook enorm stijgen) en de kapitein ter koopvaardij, die met zijn schip de lange lange weg om de Kaap moet gaan; zij allen waren te zien in Downingstreet, waar zij het komen en gaan gadesloegen, van hen, die het laatste woord schijnen te spreken in deze moeilijke situatie.

Het vertrek van Schiphol van de Gouverneur van Suriname Mr. van Tilburg naar Paramaribo. Foto: Mr. van Tilburg neemt afscheid van zijn kleinzoon Bernhard Jan.

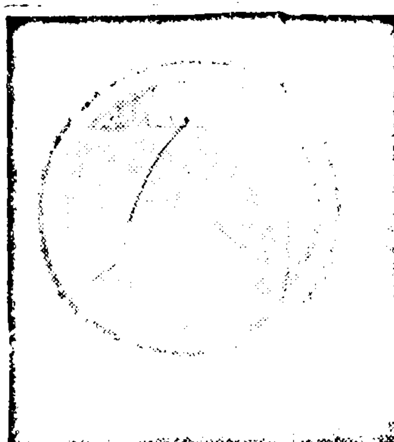

In het pompgemaal van de polder Oostelijk Flevoland stelde H. M. de Koningin de pompen in werking. Naast H.M. de Minister van Waterstaat.

Het emigrantenschip „Sibajak" is onlangs uit Rotterdam naar Australië vertrokken met aan boord 15 Nederlandse koks. Zij hebben hun diensten aangeboden ten behoeve van de Olympische Spelen in Melbourne. Daarna zullen zij door de Australische Regering aan werk worden geholpen. Foto: Goed „gemutst" gaan de koks op weg met het M. S. Sibajak.

Aardsatelliet

In Florida in de Verenigde Staten zal ter gelegenheid van het internationaal geophysisch jaar 1957 volgend jaar een aardsatelliet worden opgelaten, die op het ogenblik te Detroit onder de naam „Project Vanguard" wordt gemaakt. De magnesium-bol, die een doorsnede van ruim 5 cm heeft, is volgepakt met instrumenten en zal met een snelheid van bijna 29.000 km per uur rond de aarde draaien op een hoogte gelegen tussen de 500 en 800 km. Het is niet bekend hoelang de satelliet in de lucht zal blijven, maar de schatting ligt tussen enkele uren en een maand of langer.

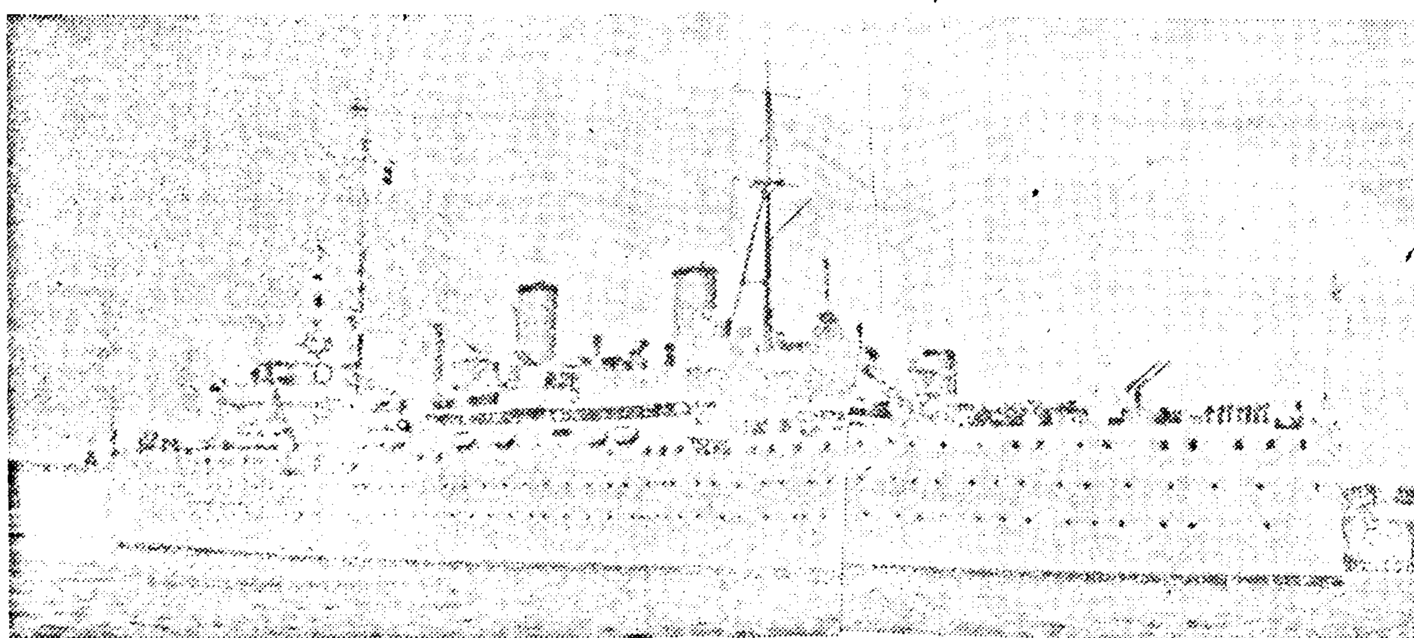

Wereldkampioenschappen schermen voor dames. Tijdens de wereldkampioenschappen schermen voor dames te Londen, is de Ned. ploeg door de Roemeense ploeg uitgeschakeld. Foto: Mevr. Steensma v.d. Klauw (Ned.) schudt de hand van de Roemeense kampioene Vicol-Taitis.

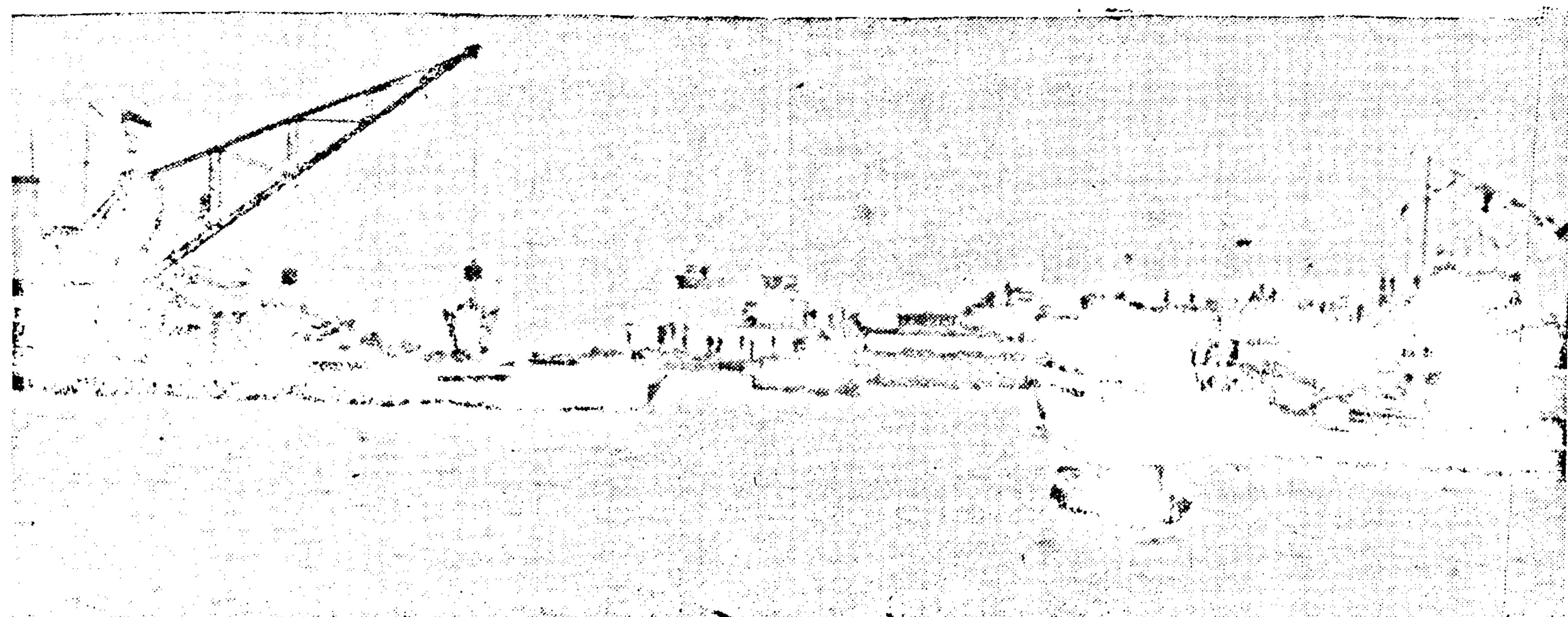

In Marseille zijn de afgelopen week de eerste franse families aangekomen, die in verband met de ernstige situatie rond het Suez-kanaal, Egypte hebben verlaten.

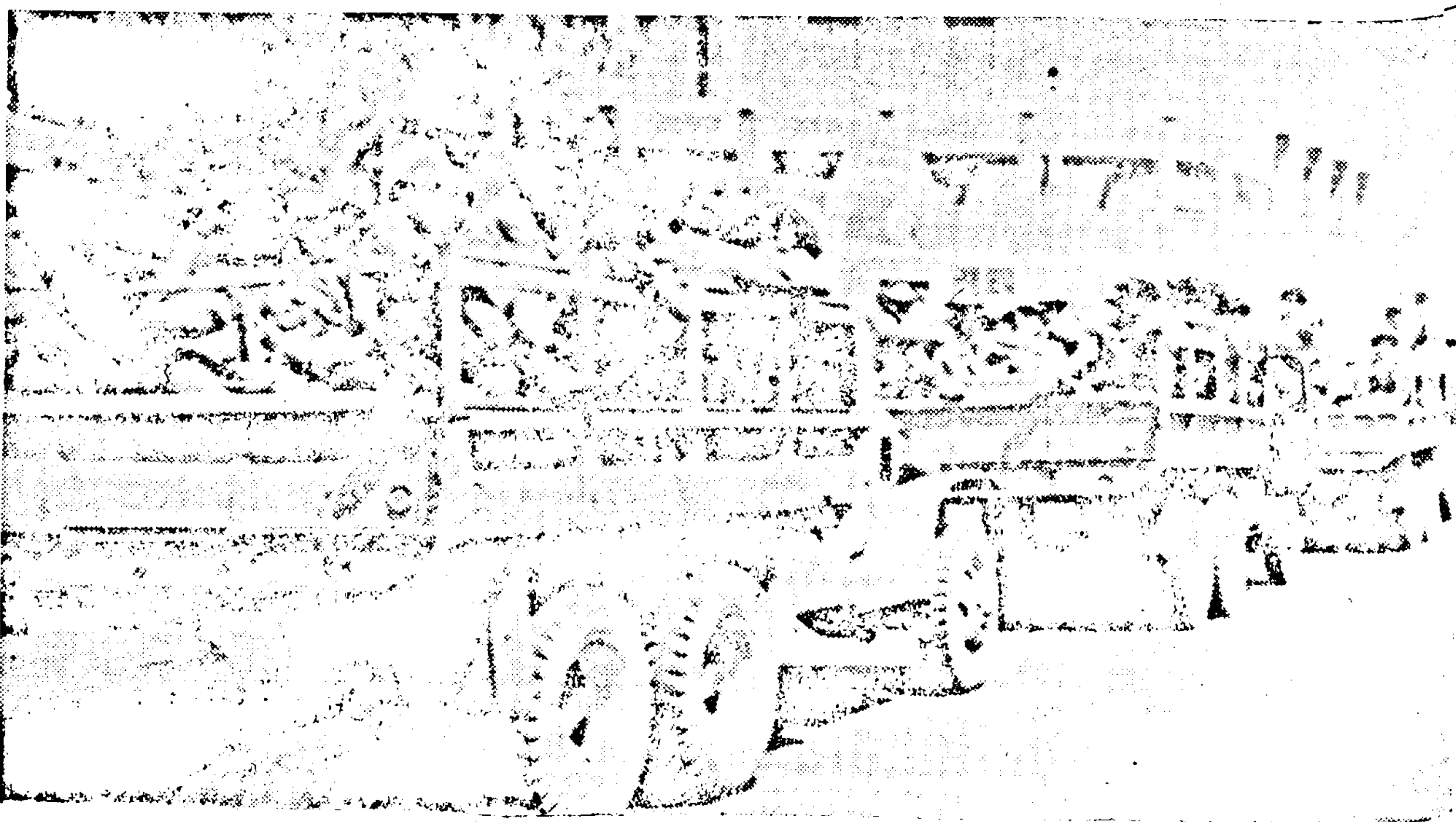

Het Britse moederschip voor mijnenvegers „Maidstone" bracht gisteren een bezoek van een week aan Amsterdam. Het schip meet bijna 12.000 ton.

De dijkdichting van de derde IJselmeerpolder. Een overzicht van de werkzaamheden vlak vóór het grote moment.

Ook het tweede Franse troepentransportschip is in de haven van Limassol gearriveerd. Foto: Vanaf de „Athos II" werden de Franse soldaten met zware vrachtauto's naar hun kampement even buiten Nicosia gelegen, vervoerd.

Voor studiehulp aan jongelui

LIONS schenken f 500 voor Studiecentrum Aruba

Bouwtekeningen voor tehuis ouden van dagen

Oranjestad. — Op de gisteravond in Trocadero gehouden vergadering van de Lions werd besloten vijfhonderd gulden beschikbaar te stellen voor het studiecentrum Aruba, de organisatie die op initiatief van Rotary en Lions werd gesticht om studiehulp te verlenen aan jongelui die door omstandigheden niet in aanmerking komen voor „officiële" beurzen. Het liefdadigheidsfonds zal verder vijftig gulden overmaken aan de leprozerie op Curaçao, waar ook enkele Arubaanse patiënten worden verpleegd.

Ontvangen werd een gift van *f* 250.— van de KLM, als tegemoetkoming in de kosten van vervoer van een jeugdig patiëntje, dat in Nederland medische behandeling ondergaat. Deze schenking wordt gedeeld met de Rotaryclub, die ook de helft van de uitzendingskosten voor zijn rekening nam.

Door de voorzitter van de Lions-stichting voor een tehuis voor ouden van dagen, de Heer Scholl, werd medegedeeld, dat de firma Petrona en Croes zich bereid heeft verklaard bouwtekening en bestek voor het Tehuis gereed te maken. Petrona en Croes zegde tegelijkertijd een schenking toe voor het fonds, gelijkstaande met de voor het ontwerp te maken kosten.

De Lions aanvaardden tenslotte gaarne een uitnodiging van de Lago Directie om de eerstvolgende bijeenkomst te houden in de nieuwe Esso Dininghall.

Voorzitter Jan Pauw, geflankeerd door Notaris Thijssen en C.C.A.-voorzitter Jan H. Beaujon, ondertekent de oprichtingsakte.

Stichting „Schouwburg Aruba" opgericht

Oranjestad. — In Trocadero werd dezer dagen door notaris Felix E. J. Thijssen de akte verleden tot oprichting van de stichting „Schouwburg Aruba". Aanwezig waren van het Algemeen Nederlands Verbond de heren J. Pauw (die voorzitter zal zijn van de stichting, J. G. Oehlers, J. H. te Winkel, W. de Rooy, J. Neeleman, C. van Dam en H. A. Kemmink. Van het C.C.A. zagen wij de heren Jan H. Beaujon (secretaris van de Schouwburgstichting), P. Suthof en L. C. M. Kerstens. De heer Bentley Fowler, die eveneens voor C.C.A. zitting neemt in het stichtingsbestuur, was verhinderd.

Na voorlezing en ondertekening van de akte, gaf de heer Pauw een korte uiteenzetting over de achtergronden tot samenwerking tussen A.N.V. en C.C.A. inzake de bouw van een kultureel centrum. A.N.V. beschikt weliswaar over een niet onaanzienlijk bouwfonds (*f* 125.000,—), maar, aldus de heer Pauw, dit bedrag is toch nog niet voldoende. Samenwerking bracht hier de oplossing. Bovendien zal, dank zij de vele activiteiten van het C.C.A., door samenwerking tot een betere exploitatie van het gebouw mogelijk zijn. De bedoeling is, dat zo spoedig mogelijk met de bouw wordt begonnen (liefst begin volgend jaar..), maar dat hangt nog af van de financiële medewerking, welke het C.C.A. met steun van de Sticusa kan en het Eilandsbestuur wil geven. Door samenwerking zal Aruba straks hopenlijk kunnen beschikken over een waardig huis, dat een belangrijk hulpmiddel zal zijn bij de kulturele ontwikkeling van Aruba.

Meer dan schouwburg

De heer Beaujon vertelde, dat het C.C.A.-bestuur sinds jaren de behoefte voelt aan een gebouw. Zelf bouwen was onmogelijk en het bleek ook onmogelijk te zijn tot samenwerking te geraken met bestaande verenigingen. De huurprijs voor een geschikt pand was ook te hoog voor de bescheiden middelen van de stichting.

Groot was dan ook de vreugde bij de CCA, toen het ANV en de CCA elkaar vonden in hun streven naar een gebouw — een gebouw, waarin de kulturele werkzaamheden van het ANV, alsmede die van de CCA kunnen worden gestimuleerd tot ruimere ontwikkeling; een gebouw, waar de kulturele eigenschappen van het eigen volk tot betere ontwikkeling kunnen worden gebracht onder leiding van deskundigen, die speciaal voor dit doel naar Aruba zullen worden gebracht; een gebouw, waar bv. de muziekkunst onder de Arubaanse jongeren tot hogere peil van ontwikkeling en appreciatie kan worden opgevoerd; een gebouw, waarin de faciliteiten zullen worden aangeboden om het amateurtoneelwerk nieuw leven in te blazen en tot grotere perfectie te voeren; een gebouw, dat aan alle takken van het kultureel werk op Aruba de mogelijkheid biedt ze tot betere ontwikkeling te brengen, en tevens ook van het bereikte resultaat uiting te kunnen geven.

De CCA ziet in dit gebouw, dat, naar wij hopen, spoedig, zeer spoedig zal verrijzen, niet in de eerste plaats een schouwburg of een theater — die moet er wel zijn tussen haakjes — maar wel een school — een school voor de muziek-leerlingen van de Muziekschool, een school voor de cursisten van de Volksuniversiteit, een school voor de leerlingen van de Ballet-groep, een school voor de leden van de Camera Club en de leden van de Filmliga; een school — op kultureel gebied— voor de gehele bevolking van Aruba Dit ziet het CCA-bestuur in het gebouw, dat binnenkort zal moeten verrijzen aan de weg, gelegen tussen de Lloyd G. Smith-boulevard en de J. H. Fergusonstraat.

De CCA hoopt van harte, dat de bevolking van Aruba de betekenis van dit gebouw voor de Arubaanse gemeenschap naar waarde zal weten te schatten. Hun medewerking tot de bouw daartoe zal op grote prijs worden gesteld, aldus de heer Beaujon.

Met deze toespraken eindigde de plechtigheid.

CAMERACLUB

Oranjestad. — De Aruba Cameraclub, een onderafdeling van het CCA. hield haar maandelijkse bespreking in Trocadero, waartijdens de prijswinnaars van de maand werden aangewezen. In de A-klasse ging de eerste prijs naar de Heer Geerlings, de tweede naar de Heer Carpay en de derde naar de Heer Burger. De prijswinnaars in de B-klasse waren de Heren Finck, Hubers en Mej. Athmer.

Op de eerstvolgende werkvergadering, welke 23 october in Trocadero wordt gehouden, zal men zich vooral bezig houden met het onderwerp „slides".

Paardenwedstrijd

Oranjestad. — Zondagmorgen worden er weer paardenwedstrijden gehouden in het Wilhelminastadion. Ten bate van de Aruba Paardensportvereniging zal dan tevens de trekking plaats vinden van de loterij, waarvan de prijs een renpaard is. De winnaar wordt aangewezen aan de hand van de uitslagen van de laatste drie rennen.

Werkspoor vraagt arbeiders

Oranjestad. — Maandag a.s. zal de Heer Willemsen van de afdeling personeelszaken van Werkspoor opnieuw zitting houden in het oude gezaghebberskantoor, om diegenen te ontvangen, die geïnteresseerd zijn in een werkkring bij Werkspoor in Curaçao.

Pildo en Dolpi voor scholieren

Oranjestad. — Onder auspiciën van Voz di Aruba wordt vrijdagmiddag om vijf uur in het De Veer theater een speciale voorstelling gegeven voor MULO scholieren, door het Dominicaanse artistenpaar Pildo en Dolpi.

Papiamentse cursus een succes

Oranjestad. — Voor de cursus in het Papiaments, welke wordt verzorgd door Mevrouw C. van Gompel en uitgezonden door Radio Kelkboom blijkt zeer grote belangstelling te bestaan. Enkele honderden cursisten hebben zich gemeld. Ofschoon de lessen nu begonnen zijn melden zich nog dagelijks vele nieuwe leerlingen.

Verwachte schepen

Oranjestad. — De „Willemstad" wordt de 24e van deze maand in de haven verwacht van Panama en met bestemming Curaçao, Venezuela en Europa.

De 27e wordt verwacht de „Poseidon" uit New York en Curaçao en met bestemming Venezuela en New Orleans. De „Orion" komt de 28e uit Amsterdam, Trinidad en Curaçao, bestemming Cartagena, Kingston en Europa.

Bridgedrive in politiecantine

Oranjestad. — Door de POVA werd in de politiecantine van Sint Nicolaas een bridgedrive georganiseerd, waaraan door 28 personen werd deelgenomen. Onder leiding van de heer Aldenouden werd geanimeerd gespeeld. Winnaars werden de heren Vocks en Grinsven; de tweede prijs ging naar de heren Bechthold en Brinkenberg en de derde prijs naar de heren Dabrey en Lany.

Belangstelling voor aandelen Lago Heightsclub groeiende

Oranjestad. — Een lid van het comité, dat de overname voorbereidt van de Lago Heightsclub, vertelde ons, dat het goed gaat met de verkoop van de aandelen. Konden wij onlangs melden, dat de helft van de 200 aandelen van *f* 50,— elk was geplaatst, het ziet er nu naar uit, dat binnenkort alle aandelen door de bewoners van Lago Heights zullen zijn opgekocht.

In dat geval hoopt het comité per 1 november de club van Lago over te nemen. De Lago stelt gebouw en inventaris gratis ter beschikking van de Lago Heights-bewoners, op voorwaarde, dat zij zelf de verdere exploitatie van de club ter hand nemen.

Filmliga wil vleugels breder uitslaan

Oranjestad. — De filmliga verwacht binnenkort van de Nederlandse Sticusa apparatuur voor het vertonen van normaalfilms. Het ligt in de bedoeling de apparaten onder te brengen in het te stichten ANV-CCA-gebouw en dan het aantal voorstellingen voor leden van de liga uit te breiden. Ook zullen dan speciale kinderprogramma's worden samengesteld.

De belangstelling voor de filmliga is groot. Het aantal leden groeit nog steeds en de voorstellingen worden druk bezocht. Tot dusver werkte men op vruchtbare wijze samen met het De Veer-theater voor de vertoning van normaalfilms en met de Bolivariana voor de smalfilmprogramma's.

San Nicolaas Jrs. doen Aruba Jrs. opnieuw sneuvelen

Oranjestad. — Ook de tweede ronde van de voetbalcompetitie is slecht begonnen voor het oude kampioensteam van Aruba Juniors. De tegenstanders, San Nicolaas Jrs waren daarentegen zeer goed op dreef. Met de wind in de rug scoort San Nicolaas Jrs al in de eerste minuut van de wedstrijd, dank zij een formidabel schot van Solognier. Ruim een kwartier later is het de rechtsbuiten, die een tweede doelpunt plaatst, na goed combinerend spel van San Nicolaas Jrs. Met twee nul komt dan de rust. San Nicolaas Jrs. blijkt na hervatting de smaak te pakken te hebben. De jongens gaan meteen in een rush naar het A.J.-doel, maar de afwerking laat dan te wensen over en de bal verdwijnt hoog over het doel.

Een vrije schop wordt door Vrolijk omgezet in een derde doelpunt en daarmee is dan voor deze wedstrijd het lot van Aruba Juniors wel bezegeld. De eer wordt echter gered door Paula, die de stand op 3-1 weet te brengen, waarmee echter aan de doelpuntenregen nog geen einde is gekomen. Solognier maakt de stand 4-1 en Vrolijk maakt er een rond getal van door een vijfde doelpunt te scoren voor San Nicolaas Juniors.

De beste spelers van de avond waren Vrolijk en Solognier. Ruben Philips speelde zijn eerste wedstrijd na terugkeer uit de Verenigde Staten, waar hij pitcher was bij enkele wedstrijden van grote baseballteams. In het doel van Aruba Juniors zagen wij een goede bekende, Hernandez. San Nicolaas Jrs. speelde uitstekend en behoudt kampioensallures.

Scheidsrechter bij deze drukbezochte en sportieve wedstrijd was Frans Figaroa, die bijgestaan werd door grensrechters G. Tromp en R. Hernandez.

San Nicolaas Jrs. staat weer boven aan de ranglijst. Aruba Juniors blijft met slechts vijf competitiepunten op de achtergrond.

Tweede Londense Conferentie

(Vervolg van pag. 1)

van enkele andere sprekers, die zich uitspraken voor nieuwe onderhandelingen met Egype. De Zweedse minister van buitenlandse zaken, Oesten Unden, stelde zich aan het hoofd van deze groep en spoorde de andere landen aan Egypte de kans te laten de waarborgen, die het bereid was voor de vrije doorvaart aan te bieden, „nader te verklaren". Unden was van mening, dat Egypte door het aanbod om te onderhandelen over de vrijheid van het scheepsverkeer en de tolgelden door het kanaal, te kennen had gegeven, dat het bereid is aan de westelijke bedenkingen tegemoet te komen.

Dr Ali Gholi Ardalan van Perzië stelde zijn gewicht achter de Zweedse bewindsman en verklaarde, da de deur voor onderhandelingen niet gesloten was. Alberto Artajo, de Spaanse minister van buitenlandse zaken, vulde het driemanschap aan „om het nog eens te proberen". „Wij oordelen het een doelmatige bijdrage tot de zaak van de vrede" — aldus deze spreker — „om samen met de Egyptische regering enkele nadere voorstellen te bestuderen".

Na een onderbreking van vier uur, tijdens welke de gedelegeerden het plan van Dulles bestudeerden, werd de conferentie voortgezet.

Na de hervatting verklaarde de Deense premier, Hans Hansen, van mening te zijn, dat de Suezkwestie aan de Verenigde Naties moest worden voorgelegd. „Wij zijn het er allen over eens, dat de beste manier om een oplossing te bereiken zou zijn door rechtstreekse onderhandelingen met Egypte", zeide hij. „Wij hebben dit geprobeerd, maar aangezien deze poging is mislukt, gelooft de Deense regering, dat de tijd nu gekomen is om de kwestie voor verdere actie aan de Verenigde Naties voor te leggen". Ten aanzien van de vereniging van kanaalgebruikers zeide Hansen, dat de conferentie thans beter ingelicht was na de rede van Dulles vanmorgen. Maar aangezien de tekenen erop wijzen, dat Egypte met een dergelijke organisatie niet zal medewerken, sprak Hansen zijn ernstige twijfel uit over een oplossing langs deze lijn.

Stemmen verdeeld

Aan het eind van de eerste dag van de tweede Londense conferentie over het Suez Kanaal bleken negen van de achttien deelnemende landen zich te hebben uigesproken voor het oprichten van een internationale vereniging van gebruikers van het kanaal. Deze landen zijn Engeland, Frankrijk, de Verenigde Staten, Australië, Nieuw Zeeland, Noorwegen, West-Duitsland, Italië en Nederland.

Pakistan deelde mede, dat het tegen het voorstel is en dat de achttien landen Egypte dienen uit te nodigen nader met hen te onderhandelen.

Denemarken, Perzië en Zweden maakten bekend, dat zij nog geen vast besluit hadden genomen.

De vijf resterende landen Ethiopië, Japan, Portugal, Spanje en Turkije moeten zich nog over het plan uitspreken.

De conferentie wordt vandaag voortgezet.

In conferentiekringen verwacht men, dat mogelijk 12 van de 18 landen zullen besluiten met de gebruikersvereniging in zee te gaan.

Gewoonlijk welingelichte kringen menen, dat de tweede Londense Suezconferentie vermoedelijk morgenavond tot een eind zal komen.

Inmiddels is de Westduitse minister van buitenlandse zaken, Von Brentans in Londen aangekomen om de leiding van de delegatie van zijn land over te nemen van prof. Hallstein, staatssecretaris van buitenlandse zaken van West-Duitsland.

De ministers van buitenlandse zaken van Frankrijk, Engeland en de Verenigde Staten hielden vanmorgen, voor de conferentie bijeenkwam, een onderlinge bespreking. Men neemt aan, dat zij het voorstel van Boelganin om een conferentie van zes over het vraagstuk te houden, bespraken.

De morgenziting van de conferentie heeft een uur geduurd. In de loop van vandaag zullen de gedelegeerden opnieuw bijeen komen. Het woord is vandaag gevoerd door de gedelegeerden van Turkije, Ethiopië, Portugal en Spanje.

Turkije stelde voor een beperkt comité samen te stellen, dat als „working group" zou kunnen functioneren. De leden van dit comité zouden gekozen moeten worden uit de landen, die zich achter het plan van minister Dulles hebben gesteld.

OPENBARE VERKOPING

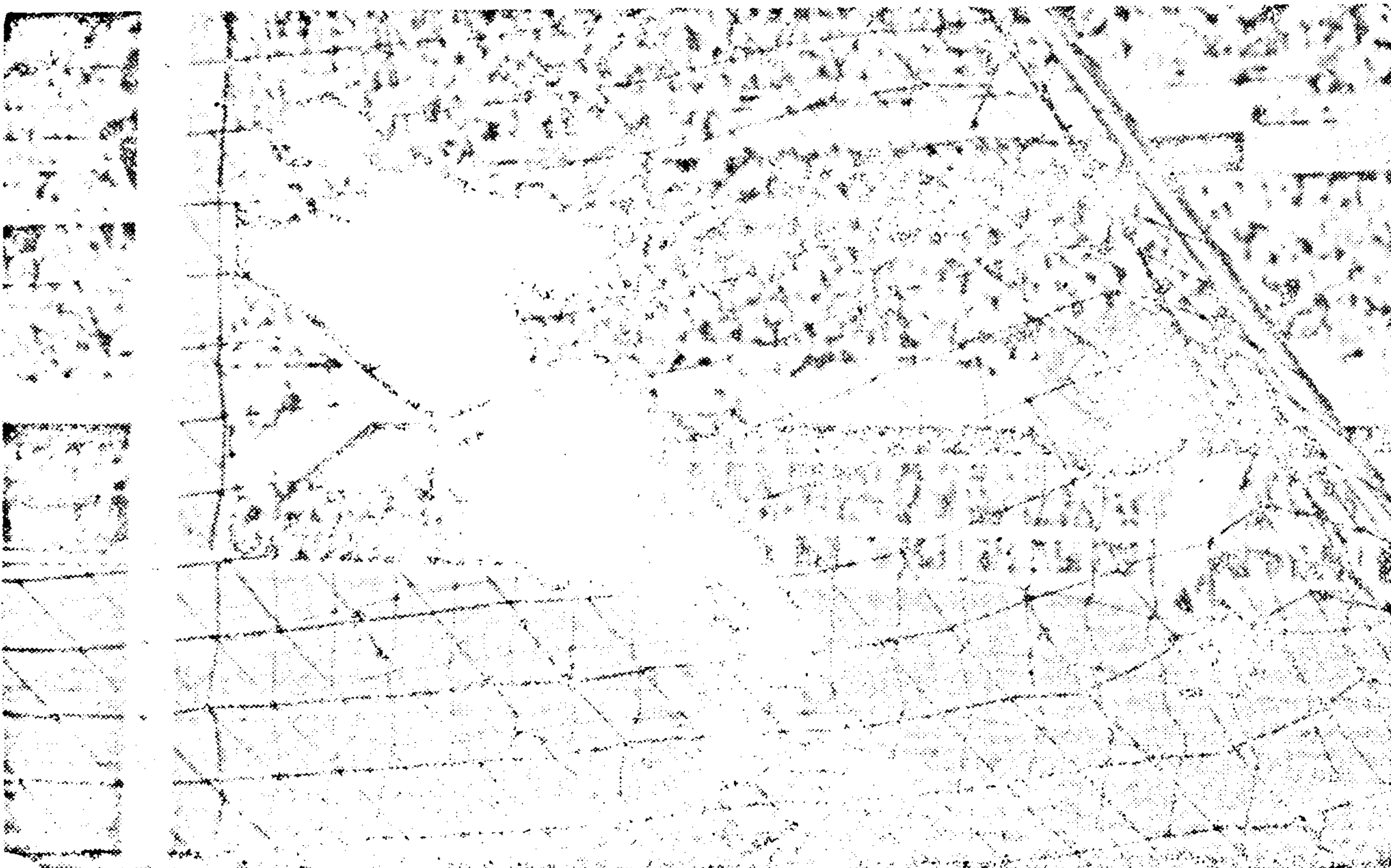
Op Donderdag 27 September 1956 des morgens te 10 uur zal ten kantore van de Spaar- en Beleenbank van Curaçao N.V., Breedestraat (P) 27, alhier ten overstaan van de ondergetekende waarnemend-notaris in het openbaar, krachtens onherroepelijke volmacht ex artikel 1203 B.W. worden verkocht:

1. het huis aan de **Caracasbaaiweg 118**, staande op erfpachtsgrond ter grootte van 690 m², omschreven in meetbrief nr. 170 van 10 Augustus 1948.
2. de huizen **Quarantaineweg 1 en 3**, staande op eigendomsgrond ter grootte van 400 m², omschreven in rooibrief nr. 27 van 22 Februari 1928.
3. het huis **George Maduroweg 15**, staande op eigendomsgrond ter grootte van 1000 m², omschreven in rooibrief nr. 315 van 22 Juni 1929.

De veilingscondities liggen acht dagen voor de veiling voor belanghebbenden ter inzage ten kantore van notaris Mr. E. C. Henriquez aan de Kerkstraat 10A, alhier.

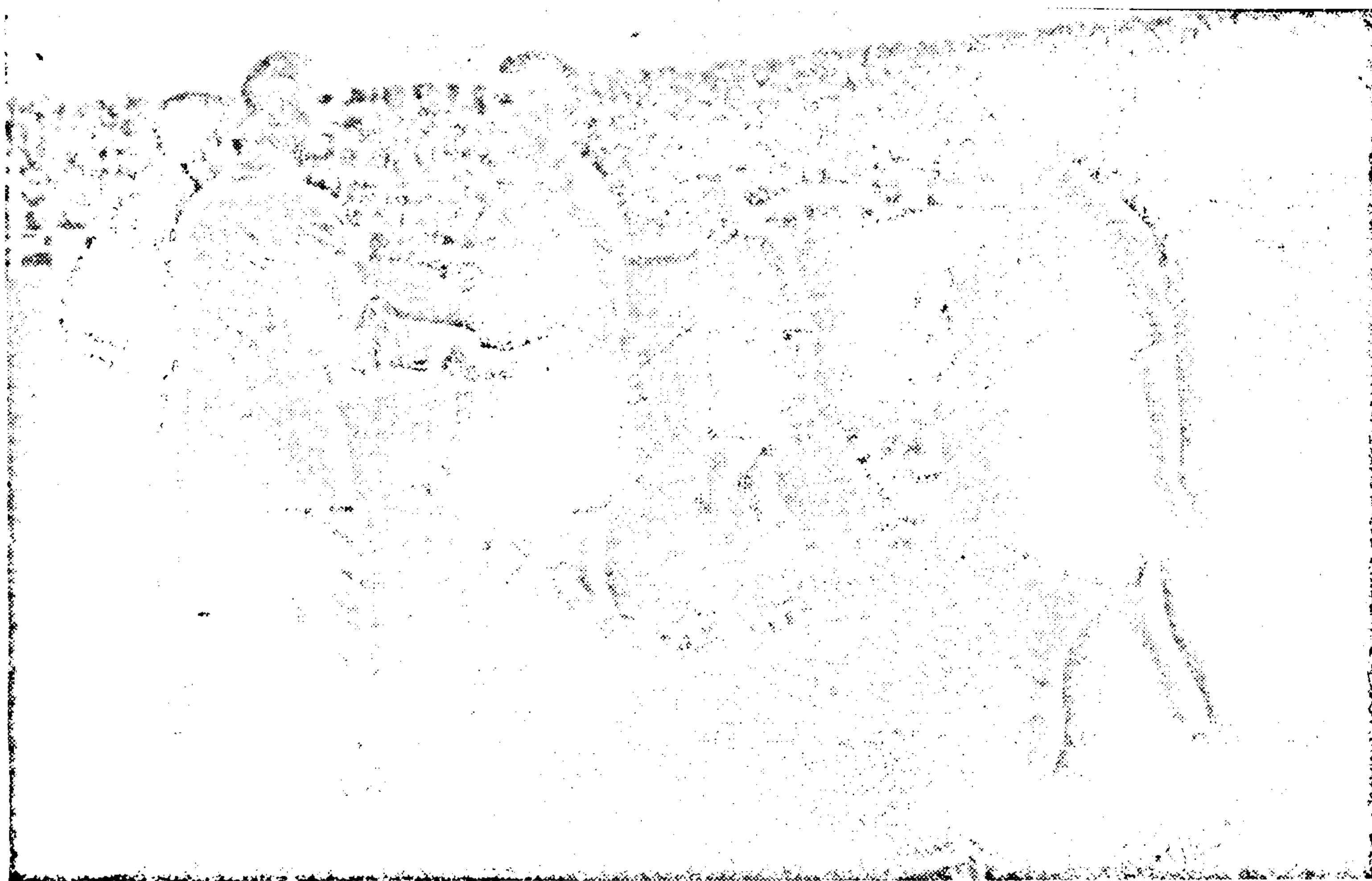
J. A. SCHILTKAMP
wnd. notaris.

Zwitserland - Nederland 2—3

De bal is in het doel en de keeper ernaast. Keeper Pernumian meende een scherp schot van Bosselaar buiten de doelpaal te kunnen opvangen, maar tot zijn grote schrik belandde de bal in het doel. 2—3!

De gelijkmaker door Cor van der Gijp. Cor van der Gijp en keeper Pernumian reageerden beiden bliksemsnel op een listig boogballetje van Abe Lenstra. Onze midvoor was er even eerder bij, en de bal vloog, tot grote ontsteltenis van het publiek in het net.

Henk Pelikaan wenst Cor van der Hart geluk met de overwinning. Rechts Abe Lenstra.

AMERIKAANS BASEBALL

Enorme 17—2-zege van de Dodgers ten koste van Cardinals

Pitcher NEWCOMBE slaat twee homeruns

De Brooklyn Dodgers konden na de wedstrijden van gisteren weer een voorsprong nemen van een halve wedstrijd, nadat zij van de St Louis Cardinals wonnen, terwijl de Milwaukee Braves niet in Pittsburgh konden spelen. De wedstrijd van de Braves tegen de Pirates werd wegens de regen afgelast, en wordt vandaag gespeeld. Dit zal ook de enige wedstrijd van vandaag zijn. De Dodgers boekten een enorme zege van 17—2 ten koste van de Cardinals. Donald Newcombe pitchte en sloeg de Dodgers naar de viktorie. Hij had twee homeruns in de wedstrijd, welke samen met homeruns van Sandy Amoros en rookie Don Demeter de meeste runs binnenbrachten van de Dodgers.

Alvin Dark en Stan Musial hadden voor de Cardinals homeruns Tom Poholsky was de verliezende St Louis-pitcher.

De New York Giants wonnen twee wedstrijden van de Chicago Cubs met 7—2 en 3—2. Joe Margoneri en Dick Littlefield waren de twee winnende Giant-pitchers. De Chicago Cubs hielpen de Giants in de eerste wedstrijd aan een gemakkelijke zege door maar liefst zes fouten te begaan.

De Cincinnati Redlegs boekten ook een dubbele zege ten koste van de Philadelphia Phillies. Zij versloegen de Phillies in de eerste wedstrijd van hun „doubleheader" met 6—3 en wonnen toen ook de tweede met 6—0. Wally Post had in de eerste wedstrijd een homerun voor Cincinnati en George Crowe sloeg er een in de tweede wedstrijd. Klippstein en Tom Acker waren de twee winnende pitchers.

Nadat de Yankees in de American League de titel hebben veroverd, kregen zij twee dagen rust. De Indians wonnen intussen voor de derde achtereenvolgende maal van de Washington Senators. Zij versloegen gisteren Washington met 6—0. Bob Lemon was de winnende Cleveland-pitcher en won hiermede zijn 20e wedstrijd van het seizoen. Slechts 365 mensen woonden deze wedstrijd bij.

Verder wonnen de Kansas City Athletics met 8—1 van de Boston Red Sox, en de Baltimore Orioles werden met 9—1 door de Detroit Tigers verslagen. Boone en Kaline hadden voor de Tigers homeruns. De Detroit Tigers hebben thans 12 van hun laatste 13 wedstrijden gewonnen.

Radigolven in Mars

Washington. - De Amerikaanse marine heeft vandaag meegedeeld, dat men voor een 600 duim grote radiotelescoop. Begin dit jaar werd radiostaring door Venus waargenomen. De radio-impulsen, die van Mars werden opgevangen, wijzen erop, dat de gemiddelde temperatuur op deze planeet iets lager is dan het vriespunt van water. Het onderzoek wordt voortgezet om nauwkeuriger metingen van de temperatuur op Mars te berekenen. De signalen werden opgevangen op twee heldere nachten in de week van 9 September, toen Mars de aarde tot het dichtste punt was genaderd.

Romanprijs 1956 van Amsterdam voor Anna Blaman

Amsterdam. — B. en W. van Amsterdam hebben besloten de prijs van Nf 3000,— voor een door een Nederlands auteur in de Nederlandse taal in boekvorm in 1954 of 1955 gepubliceerde roman toe te kennen aan Anna Blaman voor haar roman „Op leven en dood", zulks op advies van de jury voor de romanprijs-1956, bestaande uit mevr. P. M. van Breevoort—Noordzij en de heren prof. mr W. H. Nagel en W. A. Wagener.

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie noteerde in de middag 834 na vanmorgen op 843 te hebben geopend. De markt scheen iets teleurgesteld te zijn over de aankondiging ter aandeling splitsing vandaag.

Later liep de prijs terug tot 828, hetgeen 6 punten lager was dan het slot van gisteren.

De overige internationalen werden beheerst door een zwakte stemming, vooral AKU - en Scheepvaart handhaafden zich goed. De bestuurfondsen noteerden al thans wat rubber betreft beter. De guldens beleggingen onder vonden aanvankelijk steun maar noteerden daarna zwak.

De koers gemiddelden.

Petroleum	28997
Industri	16235
Scheepsvaart	17729
Banken	13936
Industri Fondsen	10706
Algemeen	21444

1. Kon. Olie aandelen	830 1/4
2. Unilever cert. v. and.	389
3. Philips aandelen	275 5/8
4. Philips pref	170
5. AKU aandelen.	240 1/4
6. Ned. Scheepv. Unie aand.	174
7. KNSM aandelen	167 5/8
8. KPM aandelen	165
9. Ned Handel Mij cert.	189
10. Nat Handelsbank aand.	115 1/4
11. Escomptobank aand.	n.g.
12. HVA aandelen	100 1/8
13. Amsterdamse Rubber aand.	78 1/2
14. Ver. Deli Mijen.	109 7/8
15. Aniem Nat. Bezit	n.g.
16. 3% dollar oblig Ned. '47	94 3/8
17. 3% Nederl. '47 (obl.)	91 3/4
18. Holland-Am. Lijn aand	201 5/8
19. Walvisvaart aand.	75
20. Amsterdamse Bank aand.	240
21. Holl. Bank Unie cert.	234
22. Billiton 2e rubriek	233
23. Billiton 1e rubriek	310 b.
24. Overzeese Gas Mij.	154
25. Borsumij aand.	87
26. Lindeteves aand.	155
27. Royal Dutch Am. S. in $	71 63 b.
28. Rott. Bank aand.	203
29. Curacaose Handel Mij.	1?4
30. Wm. H. Muller & Co nat bezit	321 3/4

New Yorkse Beurs

1. Amer. Tel and Tel	172 1/4
2. Anaconda Comp.	80
3. Bethlehem Steel.	164
4. Dupont de Nemours	200
5. Gen. Electric	58 1/2
6. Gen. Motors	46 3/4
7. Intern. Tel and Tel	31 1/2
8. Kon. Petr. Mij	109 1/8
9. Shell Oil.	87 3/4
10. Standard Oil of N. Y.	54 5/8
11. U. S. Steel	60 3/8
12. Intern. Nickel	103 7/8

Op begroting Overzeese Rijksdelen

Voor SURINAME en NEDERLANDSE ANTILLEN samen Nf 17,5 miljoen

Bijdrage voor Sticusa met Nf 206.000 verhoogd

's-Gravenhage. — De woensdag verschenen ontwerpbegroting van het ministerie van overzeese Rijksdelen geeft als eindcijfer voor de gewone dienst Nf 80.999.000 en voor de buitengewone dienst nihil.

Hiervan is bestemd voor Nederlands Nieuw Guinea Nf 60,5 miljoen; voor de directie Suriname-Nederlandse Antillen Nf 17,5 miljoen; voor het ministerie ruim Nf 2 miljoen en voor militaire zaken ruim Nf 1 miljoen.

In de zeer beknopte memorie van toelichting wordt o.a. gezegd, dat het overleg over de uitvoering van het Statuut met de beide gevolmachtigde ministers en Rijksdelen werd gekenmerkt door een goede verstandhouding.

Op het gebied van samenwerking en wederkerige bijstand met Suriname valt steeds een toenemende activiteit waar te nemen. Ook met de Nederlandse Antillen is intensief overleg gaande nopens verschillende in de Antillen ontworpen plannen voor de verbreding van de welvaartsbasis. Op personeelsgebied wordt regelmatig bijstand verleend. De verwachting wordt gegrond geacht, dat de samenwerking op ideeel gebied door de nieuwe Sticusa in samenwerking met de organen overzee, wegen zal vinden tot verhoging van het profijt van haar activiteiten en een verinniging der kulturele betrekkingen. De arbeid der Wosuna vindt in Suriname en de Antillen waardering.

In de artikelsgewijze toelichting wordt medegedeeld, dat de bijdrage aan de Sticusa Nf 206.000 hoger wordt gesteld voor apparaatskosten en uitgaven voor werk in Nederland der Sticusa.

Bij de kosten voor de technische bijstand aan Suriname en de Antillen wordt gezegd, dat naast de uitzending van deskundigen voor objekten, die ook voor Nederland van economisch belang kunnen zijn, de Antillen ook behoefte hebben aan hulp voor onderzoekingen, waarmede niet direkt een Nederlands belang kan worden gediend. Voor Suriname bestaat behoefte, naast technische bijstand uit hoofde van het Tienjarenplan, aan Nederlandse deskundigen op gebieden, die niet worden bestreken door het Tienjarenplan, bijv. het Brokopondoplan en voor projekten, die in het kader van de Surinaamse begroting worden uitgevoerd. Hiervoor wordt voorshands Nf 100.000 voldoende geacht. Teneinde Suriname en de Antillen samen deze bijsand te kunnen verlenen, wordt op deze begroting Nf 150.000 aangevraagd.

Geraamd wordt, dat de uitgaven voor het Tienjarenplan voor 1957 zullen bedragen Nf 12 miljoen, waarvan 2/3 ten laste van de Nederlandse begroting of Nf 16.200.000. Op de Nederlandse begroting is hiervoor Nf 16,2 miljoen uitgetrokken.

De memorie is ondertekend door minister Staf.

Oorzaak van Hooikoorts gevonden

Chicago. — De biochemische afdeling van de medische hogeschool te Chicago gelooft de oorzaak van de hooikoorts gevonden te hebben, een chemische stof, die o.a. voorkomt in Jacobskruiskruid.

Dr A. R. Goldfarb van de hogeschool heeft medegedeeld, dat de biochemische afdeling der hogeschool heeft vastgesteld, dat in het stuifmeel van het Jacobskruiskruid vijf chemische stoffen voorkomen. Het stuifmeel veroorzaakt bij lijders aan hooikoorts heftige niesbuien en andere allergische verschijnselen. Op het laboratorium nu heeft men van deze vijf stoffen er één afgezonderd, waarvan men voortshands aanneemt, dat zij de oorzaak van alle hooikoorts-ellende is.

Dat betekent echter nog niet, dat nu aan het lijden der patiënten een einde is gekomen. Dr Goldfarb beschouwt het bereikte resultaat slechts als een allereerste stap om tot begrip van de ziekte te komen.

OLIVER HARDY ernsig ziek

Hollywood. — De filmkomiek Oliver Hardy is vrijdag door een beroerte getroffen en in een ziekenhuis in Hollywood opgenomen. Hardy's toestand wordt als „zeer zorgelijk" beschreven. De acteur is 64 jaar oud.

Eerste Kamer in Nederland

„Constitutionele grondslagen wee[r] in goede orde gebracht"

Door aanpassing van de Grondwet

's-Gravenhage. — De voorzitter van de Eerste Kamer der Staten Ge- mr J. Jonkman, zeide in zijn openingsrede o.m. het een en ander over de a- passing van de Grondwet aan de eisen van deze tijd. „Nu kunnen wij nog aanpassingswet verwachten om de tekst van de Grondwet met het Sta- in overeenstemming te brengen. Wij hebben reeds allen bij de aanvaard- van ons lidmaatschap in het begin van de vorige buitengewone zitting de grondwet voorgeschreven eden — of beloften en verklaring — afgele- doch ook de eed — of belofte — van trouw aan de Koningin en het Sta- door dat Statuut vereist. Zo zijn dan onze constitutionele grondslagen weer goede orde gebracht en wij zouden weer welgemoed kunnen overgaan tot orde van de dag, ware het niet, dat de laatste maanden de wijze, waarop — laat ik mogen zeggen — met ons staatsbestel omgaan enige reden tot zorgdheid geeft."

Mr Jonkman noemde in de eerste plaats de geschiedenis van het initiatiefvoorstel tot grondwetsherziening, waaraan de naam van Prof. Oud verbonden is. En dan de historie van de kabinetsformatie. Dan zijn er de communiqué's door Koning en Prins aan de pers verstrekt.

Zij confronteerden ons met „gerezen moeilijkheden" in het Koninklijk Huis.

Wanneer het gaat om „moeilijkheden" in het Huis van Oranje, dan valt er over het Nederlandse volk een zware schaduw van beklemming en spanning, maar dan doen tegelijk onze innige gevoelens van aanhankelijkheid en eerbied zich te krachtiger gelden.

„Het tweede communiqué besloot met de woorden „met vertrouwen wij thans de toekomst tegemoet". het Nederlandse volk rijst een dat het zo moge zijn. Temeer zijn tot dankbaarheid en vertrouwen stemd, dat H.M. heeft goedgevon- — zij zeide het zelf zoëven — er bijzonder prijs op heeft gesteld zijn haar ministers dan demissio- och persoonlijk en vergezeld van Prins en voor de eerste maal ook H.K.H. Prinses Beatrix, de eerste wone zitting van de vernieuwde ten Generaal te openen".

Mr Jonkman besloot met te zeg- „Laten wij er ons toe zetten alle doen wat de goede en getrouwe St- Generaal schuldig zijn te doen. ons de overtuiging koesteren, dat goede wil en vereende krachten allen, die het aangaat, de redenen bezorgdheid zullen worden wegg- men en — met Gods hulp — de derlandse herrijzenis voortgang vinden."

NEDERLAND ga- Nf. 353.770.000 uit aa- departement Marine

Antilliaanse bijdrage defensie- kosten Nf. 6.000.000

's-Gravenhage. — Het totaal der Ne- derlandse begrotingsuitgaven voor h- departement van marine bedra- Nf 353.770.000. In totaal is opgeno- een bijdrage van de Nederlandse An- tillen in de defensiekosten van d- Rijksdeel over 1957 ad Nf 6 miljoe- zomede een bedrag van Nf 1 milj- ter inhaling van het achterstallige de- der bijdrage over 1955, dat Nf 4 mi- joen bedraagt, en waaromtrent overeengekomen, dat dit en vier ja- zal worden ingehaald. Het totaal op- nomen bedrag ad Nf 7 miljoen ko- boven het defensieplafond. Mede eveneens boven dit plafond, in het to- taal opgenomen de bijdrage van he- gouvernement van Nederlands Nieu- Guinea ad Nf 2 miljoen in de ko- en van exploitatie van het in dat r- biedsdeel aanwezige tweede opnemi- vaartuig.

Zover thans kan worden beoordeel- zal het beleid ten aanzien van opbouw van de Koninklijke Mari- geen wijziging van betekenis onder- gaan.

De nog moeilijke personeelssituatie oorzaak, dat de minister nog zorg heef- ten aanzien van de mogelijkheden een snelle spreiding van de vloot b- een onverhoopt konflikt. Deze zor- zal eerst verminderen, wanneer he- verloop van personeel tot aanvaard- bare grenzen kan worden terugge- bracht. In 1957 zullen twaalf nieuw- onderzeebootjagers deel van de vlo- uitmaken.

De oliebuisleiding naar het Ruhrgebied

Hamburg. - Er is nog steeds geen beslissing genomen inzake de keu- van de plaats waar de ontworpen olie- buisleiding naar het Ruhrgebied zal beginnen. Op 2 oktober zullen de b- trokken maatschappijen in Hambur- een bespreking hebben waarbij mog- lijk een keuze tussen Rotterdam en Wilhelmshaven zal worden gedaan.

ERIC DE NOORMAN: HET TEKEN DER JOMS

50—31. „Vergif?" herhaalt Eric verbaasd. „Zijt ge er zeker van, dat ge U niet vergist?" De heelmeester schudt zeer beslist het hoofd. De kleur is in zijn gelaat teruggekeerd en het spreken vergt thans geen bijzondere inspanning meer, „Een snelwerkend en absoluut dodelijk vergif", zegt hij nadrukkelijk. Wanneer ik er niet de grootste voorzichtigheid slechts een klein teugje van geproefd, had, zou zelfs Uw snelle tussenkomst mij niet gered kunnen hebben. „Maar dan moet Wulfstan zich vergist hebben met de samenstelling van de drank!" roept Eric uit. Doch tegelijkertijd komt een andere gedachte bij hem op en peinzend laat hij er op volgen: „Of hij heeft Balor uit de weg willen ruimen!" De heelmeester knikt. „Dat laatste lijkt me waarschijnlijker" meent hij. „Men vergist zich niet spoedig bij het bereiden van een zo speciale drank!" Eric denkt een ogenblik na. „In ieder geval is zijn laffe toeleg mislukt", merkt hij op, „doch van nu af aan moet de zieke streng bewaakt worden! Wat denkt ge van zijn toestand?" voegt hij er aan toe, als hij reeds aanstalten maakt, het vertrek te verlaten. „Weinig hoopvol!" antwoordt de oude geleerde somber. „Voor ik mij ter ruste begeef, zal ik nog een keer naar hem gaan kijken. Ge kunt ervan overtuigd zijn, Heer Koning, dat ik alles in het werk stel om hem in leven te houden!" Peinzend loopt de Noorman door de gangen, als hij plotseling Wulfstan op zich ziet afkomen. „En, Heer Koning", houdt de Deen Eric staande „Hebt ge mijn makker de drank reeds gegeven?" Eric moet zich beheersen om de kerel zijn beschuldiging niet in het gezicht te slingeren, doch opeens bedenkt hij zich. Hij trekt zijn gezicht in een meewarige plooi en zegt langzaam: „Ja, en een ogenblik meenden wij een lichte verbetering in zijn toestand te bespeuren. Doch helaas, Uw drank heeft niet meer mogen baten...... zojuist heeft Uw makker de laatste adem uitgeblazen!"

Schijnbaar diep getroffen buigt de Deen het hoofd, doch hij is niet vlug genoeg om de glans van voldoening, die in zijn ogen oplicht, voor Eric te verbergen......